

Bruxelles, den 18. februar 2022  
(OR. fr, en)

6292/22

---

Interinstitutionel sag:  
2021/0104(COD)

---

DRS 8  
EF 50  
ECOFIN 128  
SUSTDEV 37  
CODEC 163  
IA 13  
COMPET 95

#### NOTE

|                 |                                                                                                                                                                                                                |
|-----------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| fra:            | De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling)                                                                                                                                                                |
| til:            | Rådet                                                                                                                                                                                                          |
| Tidl. dok. nr.: | 5864/22                                                                                                                                                                                                        |
| Komm. dok. nr.: | 8132/21                                                                                                                                                                                                        |
| Vedr.:          | Direktiv om ændring af direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering<br><i>Generel indstilling</i> |

#### I. Indledning

Den 21. april 2021 forelagde Europa-Kommissionen sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering<sup>1</sup>. Retsgrundlaget for forslaget er artikel 50 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

---

<sup>1</sup> 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Forslaget har til formål at lukke hullerne i de eksisterende regler om ikkefinansielle oplysninger. Bæredygtighedsrapportering kan tiltrække yderligere investeringer og finansiering med henblik på at lette omstillingen til en bæredygtig økonomi som beskrevet i den grønne pagt. Virksomhederne skal f.eks. tilvejebringe bedre data om de bæredygtighedsrisici, som de er eksponeret for, og om deres egen indvirkning på mennesker og miljø.

De vigtigste nye elementer i forslaget er følgende:

- anvendelsesområdet for rapporteringskravene udvides til at omfatte yderligere virksomheder, herunder alle store virksomheder og børsnoterede virksomheder på et reguleret marked (undtagen børsnoterede mikrovirksomheder)
- der kræves revision af bæredygtighedsoplysninger
- de oplysninger, som virksomhederne skal rapportere, beskrives nærmere, og skal rapporteres i overensstemmelse med EU's obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering
- det skal sikres, at alle oplysninger offentliggøres i et særligt afsnit i virksomhedernes ledelsesberetning.

## II. Status

Drøftelserne i Rådet begyndte den 7. juni 2021 under det portugisiske formandskab, og takket være en konstruktiv holdning fra alle delegationers side kunne Selskabsretsgruppen gøre betydelige fremskridt.

Den 8. december 2021 gennemgik gruppen den første kompromistekst (14268/21), som det slovenske formandskab havde forelagt. Den 13. og 20. januar 2022 fulgte gruppen op på delegationernes bemærkninger og indlæg og fortsatte sine drøftelser på grundlag af en tilpasset kompromistekst. Den 28. januar 2022 forelagde formandskabet en revideret kompromistekst<sup>2</sup>. På møderne den 3. og 9. februar 2022 gennemgik gruppen den reviderede kompromistekst. Den 16. februar 2022 støttede Coreper formandskabets kompromistekst<sup>3</sup>, som blev godkendt i sin nuværende form med en tilføjelse, som blev foreslået af en delegation og støttet af flere andre delegationer, til artikel 29b, stk. 2b, i form af et punktum, der indebærer, at SMV'er i en overgangsperiode får fleksibilitet til at rapportere oplysninger om værdikæder. Den nye tekst har følgende ordlyd: **"I de første tre år af dette direktivs anvendelse skal virksomheden desuden, i det tilfælde at ikke alle nødvendige oplysninger om forretningsforbindelser og forsyningskæde er tilgængelige, medtage de oplysninger, som den er i besiddelse af, samt en erklæring om, at forretningsforbindelserne og virksomhederne i dens værdikæde ikke stillede de nødvendige oplysninger til rådighed."**

De vigtigste ændringer i teksten i forhold til det oprindelige forslag er følgende:

### **Anvendelsesområde** (*artikel 1 og 2 i regnskabsdirektivet*)

I kompromisteksten præciseres det, at kravene om bæredygtighedsrapportering gælder for banker og forsikringsselskaber. Der er tilføjet en definition af nettoomsætning for kreditinstitutter og forsikringsselskaber for at tage hensyn til deres særlige karakteristika.

---

<sup>2</sup> 5788/22.

<sup>3</sup> 5864/22.

### **Placering** (*artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i regnskabsdirektivet*)

Det fastsættes, at oplysningerne offentliggøres i et afsnit, der klart skal kunne identificeres i ledelsesberetningen for at gøre det lettere at læse og identificere bæredygtighedsrapporteringen.

### **Immaterielle aktiver – Definition og rapportering af oplysninger** (*artikel 19 i regnskabsdirektivet*)

Nogle delegationer anmodede om en præcisering af definitionen af "immaterielle aktiver" og de dertil knyttede forpligtelser. Som et kompromis foreslog formandskabet at medtage deres oplysningskrav i regnskabsdirektivets artikel 19 om "Ledelsesberetningens indhold".

### **SMV'er – oplysningskrav** (*artikel 19a i regnskabsdirektivet*)

Med hensyn til SMV'er ønskede flere delegationer at udelukke alle SMV'er fra anvendelsesområdet. Andre delegationer anmodede om en mere detaljeret ramme for indholdet af forpligtelserne for så vidt angår offentliggørelse af oplysninger, der kræves af SMV'er (forenklede standarder), både i forbindelse med børsnoterede SMV'ers obligatoriske rapportering og i forbindelse med andre SMV'ers frivillige rapportering. Formandskabet har styrket SMV'ernes mulighed for at begrænse de oplysninger, der skal gives (undtagen SMV'er, der også er modervirksomhed for store virksomheder).

For så vidt angår virksomheder af interesse for offentligheden anmodede et flertal af delegationerne om en fritagelse for rapporteringspligten for disse virksomheder (som for enhver anden dattervirksomhed), når de er dattervirksomheder i en koncern, der er underlagt rapporteringsforpligtelser, idet rapportering på konsolideret niveau bør omfatte de nødvendige oplysninger om dattervirksomhederne. På nuværende tidspunkt har formandskabet valgt at beholde fritagelsen (*artikel 19a, stk. 7a, og artikel 29a, stk. 7a, i regnskabsdirektivet*).

### **Sprogordning** (artikel 29a i regnskabsdirektivet)

For at tage hensyn til de betænkeligheder, som visse delegationer har givet udtryk for, fastsættes det i kompromisteksten, at en medlemsstat kan kræve, at ledelsesberetningen og erklæringen med sikkerhed fra modervirksomheden offentliggøres på et sprog, der accepteres af den medlemsstat, der fører tilsyn med dets dattervirksomhed, som er fritaget for bæredygtighedsrapportering.

### **Værdikæde** (artikel 29b, stk. 2b, i regnskabsdirektivet)

Flere delegationer henviste til de vanskeligheder, som virksomheder kan støde på med hensyn til at indsamle oplysninger fra forskellige aktører i deres værdikæde, navnlig SMV'er. I kompromisteksten fastsættes det, at der vil blive taget højde for disse vanskeligheder i forbindelse med udviklingen af standarder ved at specificere forholdsmæssige oplysningskrav og ved at tage særlig hensyn til de virksomheder i værdikæderne, der ikke er underlagt forpligtelserne i dette direktiv. Det præciseres desuden, at virksomheder, der ikke er i stand til at indhente visse oplysninger på grund af manglende data fra virksomheder i deres værdikæder, navnlig SMV'er, i en overgangsperiode på tre år vil kunne drage fordel af fleksibilitet.

### **Fælles elektronisk rapporteringsformat** (artikel 29, stk. 5, i regnskabsdirektivet)

Kommissionens oprindelige forslag indeholdt bestemmelser, der foruden indholdet af virksomhedernes bæredygtighedsrapportering vedrører metoderne til indsamling af bæredygtighedsdata af de organer, der er officielt bemyndiget til at foretage en sådan indsamling. Da dette emne er knyttet til bestemmelserne om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt for virksomheders finansielle og ikkefinansielle oplysninger<sup>4</sup>, blev det besluttet at koncentrere drøftelserne om sidstnævnte lovgivningsforslag. Til gengæld er et elektronisk format til rapportering om bæredygtighedsoplysninger fortsat et krav i teksten. I kompromisteksten fjernes imidlertid de bestemmelser, der indfører en forpligtelse om, at ikkebørsnoterede selskaber, der er omfattet af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, skal offentliggøre deres regnskabsoplysninger i det europæiske fælles elektroniske format (ESEF).

---

<sup>4</sup> ESAP (European Single Access Point), forslag offentliggjort den 23. november 2021, 14377/21.

### **Sanktioner** (artikel 51 i regnskabsdirektivet)

Et flertal af delegationerne anmodede om, at ændringerne af artikel 51 udgår. Formandskabet besluttede derfor at lade artiklen om ændring af artikel 51 i regnskabsdirektivet udgå.

### **Revision og revisorer** (artikel 34b i regnskabsdirektivet)

Nogle delegationer understregede behovet for, at forskellige revisorer enten kan udføre lovpligtig revision eller revision af bæredygtighedsrapportering. Andre delegationer efterlyste større klarhed med hensyn til kravene til uafhængige udbydere af revisionstjenester. Visse delegationer anmodede om præciseringer vedrørende tilsynet med tredjELandsrevisorer og tredjELandsrevisionsfirmaer. Dette er blevet præciseret i teksten.

### **Standarder for bæredygtighedsrapportering** (artikel 23, stk. 4, i gennemsigtighedsdirektivet)

En tredjELandsrevisor skal revidere bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med de revisionsstandarder, som Unionen har vedtaget. Hvis dette ikke er muligt, kan revisoren revidere disse oplysninger efter tilsvarende standarder. Kommissionen kan vedtage standarder om "ækvivalens" ved en delegeret retsakt.

### **Uddannelseskvalifikationer** (artikel 6 i revisionsdirektivet)

Nogle delegationer anmodede om, at revisorerne skal kunne beslutte, om de vil godkendes til at udføre revision af bæredygtighedsrapportering, eller om de ønsker at fortsætte med kun at udføre finansiEL revision. Spørgsmålet om den praktiske uddannelses varighed blev også rejst af en række delegationer. I kompromisteksten ændres den praktiske uddannelse, der skal til for at blive godkendt til at udføre revision af bæredygtighedsoplysninger, til otte måneder (sammenlignet med 12 måneder i den oprindelige tekst).

**Forbud mod at udføre ikkerevisionsydelser i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering** (*artikel 25c i revisionsdirektivet*)

Flere delegationer ønskede at præcisere, at godkendelsen af en virksomheds bæredygtighedsrapportering er uforenelig med leveringen af rådgivningstjenester til samme virksomhed. Der er tilføjet bestemmelser herom i revisionsdirektivet. De er baseret på den ordning, der er fastsat for finansiell revision, og finder tilsvarende anvendelse på revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

**Forpligtelser i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering** (*artikel 25d i revisionsdirektivet*)

Flere delegationer ønskede, at de finansielle revisorers forpligtelse til at indberette svig også skal gælde for revisorer, der udfører revision af bæredygtighedsrapportering. Der er tilføjet bestemmelser herom i revisionsdirektivet. De er baseret på den ordning, der er fastsat for finansiell revision, og finder tilsvarende anvendelse på revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

**Uafhængige udbydere af revisionstjenester** (*artikel 34, stk. 3a, i regnskabsdirektivet*)

Flere delegationer understregede behovet for lige vilkår og samme krav for uafhængige udbydere af revisionstjenester som for lovpligtige revisorer. Formandskabet har tilpasset teksten i overensstemmelse hermed.

## **Tilpasning af frister** (*artikel 5 i forslaget*)

Mange delegationer anså nogle af fristerne for at være for ambitiøse. Flere delegationer anmodede om, at gennemførelsesfristen fastsættes i forhold til direktivets ikrafttræden, mens andre delegationer foreslog, at anvendelsesdatoen udsættes for at give virksomhederne tilstrækkelig tid til at tilpasse sig. På denne baggrund foreslår formandskabet følgende frister:

- frister for medlemsstaternes gennemførelse (18 måneder efter ikrafttrædelsen)
- frister for virksomhedernes gennemførelse:
  - 1. januar 2024 for virksomheder, der allerede er omfattet af direktivet om ikkefinansielle oplysninger (rapportering i 2025 af oplysninger for 2024)
  - 1. januar 2025 for store virksomheder, der i øjeblikket ikke er omfattet af direktivet om ikkefinansielle oplysninger (rapportering i 2026 af oplysninger for 2025)
  - 1. januar 2026 for børsnoterede SMV'er samt for små og ikkekomplekse kreditinstitutter og captive-forsikringsselskaber (rapportering i 2027 af oplysninger for 2026).

## **Andre frister**

- frister for overgangen til revision med høj grad af sikkerhed af bæredygtighedsrapportering: 6 år efter ikrafttrædelsen. (*Artikel 26a i "revisionsdirektivet"*)
- frister for Kommissionens vedtagelse af standarder: 31. oktober 2022 for vedtagelse af generelle standarder og 31. oktober 2023 for vedtagelse af sektorspecifikke standarder og standarder tilpasset til SMV'er (*artikel 29b i regnskabsdirektivet*).

### **III. Konklusion**

**Rådet opfordres til:**

- **at bekræfte enigheden om den generelle indstilling**
  - **at opfordre formandskabet til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet på grundlag af den generelle indstilling med henblik på at nå til enighed ved førstebehandlingen.**
-

2021/0104 (COD)

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV****om ændring af direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg<sup>5</sup>,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

---

<sup>5</sup> EUT C [...] af [...], s. [...].

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse om den europæiske grønne pagt, der blev vedtaget den 11. december 2019<sup>6</sup>, forpligtede Europa-Kommissionen sig til at revidere bestemmelserne om ikkefinansiel rapportering i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU<sup>7</sup>. Den europæiske grønne pagt er Den Europæiske Unions nye vækststrategi. Den har til formål at omdanne Unionen til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser inden 2050. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Den europæiske grønne pagt sigter mod at afkoble økonomisk vækst fra ressourceforbruget og sikre, at alle regioner og borgere i Unionen deltager i en socialt retfærdig omstilling til et bæredygtigt økonomisk system. Dette vil bidrage til målet om at opbygge en økonomi, der tjener alle, styrke EU's sociale markedsøkonomi og bidrage til at sikre, at den er fremtidssikret, og at den giver mulighed for beskæftigelse, vækst og investeringer. Disse mål er særlig vigtige i betragtning af de socioøkonomiske skader, der er forårsaget af covid-19-pandemien, og nødvendigheden af en bæredygtig, inklusiv og retfærdig genopretning. I sit forslag af 4. marts 2020 til en europæisk klimalov foreslår Kommissionen, at målet om klimaneutralitet inden 2050 gøres bindende i Unionen<sup>8</sup>. Desuden forpligter Europa-Kommissionen sig i sin biodiversitetsstrategi for 2030 til at sikre, at alle verdens økosystemer inden 2050 er genoprettede, modstandsdygtige og tilstrækkeligt beskyttet. Denne strategi sigter mod, at Europas biodiversitet skal være på vej mod genopretning senest i 2030.

---

<sup>6</sup> COM(2019) 640 final.

<sup>7</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

<sup>8</sup> Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 (den europæiske klimalov) [2020/0036 (COD)].

- (2) I sin *handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst* har Kommissionen fastsat foranstaltninger med henblik på at opnå følgende mål: omlægge kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer for at opnå en bæredygtig og inklusiv vækst, styre finansielle risici, der skyldes klimaændringer, ressourceudtømmning, miljøforringelse og sociale problemer, samt fremme gennemsigtighed og langsigtede dispositioner for finansielle og økonomiske aktiviteter<sup>9</sup>. Virksomhedernes fremlæggelse af relevante, sammenlignelige og pålidelige bæredygtighedsoplysninger er en forudsætning for at nå disse mål. Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en række retsakter som led i gennemførelsen af handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088<sup>10</sup> omhandler, hvordan deltagere på det finansielle marked og finansielle rådgivere skal fremlægge bæredygtighedsoplysninger for slutinvestorer og kapitalejere. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852<sup>11</sup> oprettes der et klassificeringssystem for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter med det formål at øge bæredygtige investeringer og bekæmpe grønvaskning af finansielle produkter, der uretmæssigt påstås at være bæredygtige.

---

<sup>9</sup> COM(2018) 97 final.

<sup>10</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

<sup>11</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089<sup>12</sup>, suppleret af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816<sup>13</sup>, (EU) 2020/1817<sup>14</sup> og (EU) 2020/1818<sup>15</sup>, indføres der miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige ("ESG") oplysningskrav for benchmarkadministratorer og minimumsstandarde for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013<sup>16</sup> skal store institutter, der har udstedt værdipapirer, som er optaget til handel på et reguleret marked, fremlægge oplysninger om miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici fra og med den 28. juni 2022. De nye tilsynsmæssige rammer for investeringsselskaber, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033<sup>17</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034<sup>18</sup>, indeholder bestemmelser om indførelsen af en dimension vedrørende miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i de kompetente myndigheders tilsynskontrol- og vurderingsproces samt krav til investeringsselskaber om fremlæggelse af oplysninger om miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, som finder anvendelse fra den 26. december 2022.

---

<sup>12</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår EU-benchmarks for klimaovergangen, Paristilpassede EU-benchmarks og bæredygtighedsrelaterede oplysninger om benchmarks (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 17).

<sup>13</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår redegørelsen i benchmarkerklæringen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer er afspejlet i hvert benchmark, der leveres og offentliggøres (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 1).

<sup>14</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsindholdet af redegørelsen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer afspejles i benchmarkmetodologien (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 12).

<sup>15</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsstandarde for EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17).

<sup>16</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

<sup>17</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

<sup>18</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64).

Kommissionen har også bebudet et forslag om en EU-standard for grønne obligationer i sit arbejdsprogram for 2021, som følger op på handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst.

- (3) Den 5. december 2019 understregede Rådet i sine konklusioner om kapitalmarkedsunionen betydningen af pålidelige, sammenlignelige og relevante oplysninger om bæredygtighedsrelaterede risici, muligheder og virkninger og opfordrede Kommissionen til at overveje at udvikle en europæisk ikkefinansiel rapporteringsstandard.
- (4) I sin beslutning om bæredygtig finansiering af 29. maj 2018<sup>19</sup> opfordrede Europa-Parlamentet til en yderligere udvikling af rapporteringskravene inden for rammerne af direktiv 2013/34/EU. I sin beslutning om bæredygtig virksomhedsledelse af 17. december 2020<sup>20</sup> bifaldt Europa-Parlamentet Kommissionens tilsagn om at revidere direktiv 2013/34/EU og fremhævede behovet for at oprette en omfattende EU-lovgivningsramme for ikkefinansiel rapportering, der indeholder obligatoriske EU-standarder for ikkefinansiel rapportering. Europa-Parlamentet opfordrede til, at anvendelsesområdet for rapporteringskravene udvides til at omfatte yderligere kategorier af virksomheder og til indførelse af et revisionskrav.

---

<sup>19</sup> 2018/2007(INI).

<sup>20</sup> A9-0240/2020 (INI).

- (5) Den 25. september 2015 vedtog FN's generalforsamling en ny global ramme for bæredygtig udvikling, nemlig 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling ("2030-dagsordenen"). 2030-dagsordenen er centreret omkring målene for bæredygtig udvikling og omfatter de tre bæredygtighedsaspekter: økonomisk, social og miljømæssig. I Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 om de næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid knyttes målene for bæredygtig udvikling til Unionens politiske ramme for at sikre, at der fra starten tages hensyn til disse mål i alle Unionens foranstaltninger og politiske initiativer både i og uden for Unionen<sup>21</sup>. I sine konklusioner af 20. juni 2017 bekræftede Rådet, at Unionen og medlemsstaterne er fuldt ud engageret i gennemførelsen af 2030-dagsordenen på en fuldstændig, sammenhængende, omfattende, integreret og effektiv måde og i tæt samarbejde med partnere og andre interessenter<sup>22</sup>.
- (6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU<sup>23</sup> blev direktiv 2013/34/EU ændret for så vidt angår visse store virksomheders og koncerners offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger. Ved direktiv 2014/95/EU blev der indført et krav om, at virksomheder som minimum skal rapportere oplysninger om miljømæssige, sociale og arbejdstagerrelaterede spørgsmål, respekt for menneskerettighederne og spørgsmål vedrørende bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Med hensyn til disse emner blev virksomhederne i henhold til direktiv 2014/95/EU forpligtet til at offentliggøre oplysninger på følgende rapporteringsområder: forretningsmodel, politikker (herunder gennemførte due diligence-procedurer), resultatet af politikkerne, risici og risikostyring samt nøgleresultatindikatorer, der er relevante for virksomheden.

---

<sup>21</sup> COM(2016) 739 final.

<sup>22</sup> Rådets konklusioner af 20. juni 2017 "En bæredygtig europæisk fremtid: EU's indsats i forbindelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling".

<sup>23</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store virksomheder og koncerner (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1).

- (7) Mange interessenter mener, at udtrykket "ikkefinansielle" er unøjagtigt, navnlig fordi det indebærer, at de pågældende oplysninger ikke har nogen økonomisk relevans. De pågældende oplysninger har imidlertid i stigende grad finansiell relevans. Mange organisationer, initiativer og fagfolk på dette område henviser til oplysninger om "bæredygtighed". Derfor foretrækkes det at anvende udtrykket "bæredygtighedsoplysninger" i stedet for "ikkefinansielle oplysninger". Direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres for at tage hensyn til denne terminologiske ændring.
- (8) De parter, der i sidste ende nyder godt af virksomhedernes bedre bæredygtighedsrapportering, er individuelle borgere og sparere. Sparere, der ønsker at investere bæredygtigt, vil få mulighed for at gøre det, mens alle borgere vil få gavn af et stabilt, bæredygtigt og inklusivt økonomisk system. For at realisere disse fordele skal de bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges i virksomhedernes årsberetninger nå to primære grupper ("brugere"). Den første gruppe af brugere består af investorer, herunder kapitalforvaltere, der ønsker at få en bedre forståelse af de risici og muligheder, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, for deres investeringer samt af disse investeringers indvirkning på mennesker og miljø. Den anden gruppe af brugere består af organisationer, herunder ikkestatslige organisationer og arbejdsmarkedets parter, der ønsker at få virksomhederne til at tage et større ansvar for deres aktiviteter indvirkning på mennesker og miljø. Andre interessenter kan også gøre brug af bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges i årsberetninger. Virksomhedernes forretningspartnere, herunder kunder, kan bruge disse oplysninger til at få en forståelse af og om nødvendigt rapportere om bæredygtighedsrisici og virkninger gennem deres egne værdikæder. Politiske beslutningstagere og miljømyndigheder kan anvende sådanne oplysninger, navnlig på et aggregeret grundlag, til at overvåge miljømæssige og sociale tendenser, til at bidrage til miljøregnskaber og som grundlag for offentlige politikker. Kun få individuelle borgere og forbrugere konsulterer direkte virksomhedernes beretninger, men de kan anvende sådanne oplysninger indirekte, når de overvejer rådgivning eller udtalelser fra finansielle rådgivere eller ikkestatslige organisationer. Mange investorer og kapitalforvaltere køber bæredygtighedsoplysninger fra tredjepartsdataleverandører, som indsamler oplysninger fra forskellige kilder, herunder offentlige virksomhedsrapporter.

- (9) Der har i de seneste år været en meget betydelig stigning i efterspørgslen efter oplysninger om virksomhedernes bæredygtighed, især fra investeringssamfundets side. Denne stigning i efterspørgslen skyldes, at risiciene for virksomhederne ændrer sig, og at investorerne bliver mere og mere bevidste om de finansielle konsekvenser af disse risici. Dette er især tilfældet for klimarelaterede finansielle risici. Bevidstheden om risici for virksomheder og investeringer som følge af andre miljøspørgsmål, såsom tab af biodiversitet, og sociale spørgsmål, herunder sundhedsspørgsmål, er også voksende. Stigningen i efterspørgslen efter bæredygtighedsoplysninger skyldes også væksten i investeringsprodukter, der udtrykkeligt søger at opfylde visse bæredygtighedsstandarder eller nå visse bæredygtighedsmål. En del af denne stigning er den logiske konsekvens af tidligere vedtagne EU-retsakter, navnlig forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852. En del af stigningen ville under alle omstændigheder være sket på grund af den hastigt skiftende borgerbevidsthed, forbrugernes præferencer og markedspraksis. Covid-19-pandemien fremskynder yderligere stigningen i brugernes informationsbehov, især eftersom den har blotlagt sårbarhederne hos arbejdstagerne og i virksomhedens værdikæder. Oplysninger om miljøvirkninger er også relevante i forbindelse med afbødning af fremtidige pandemier med menneskelige forstyrrelser af økosystemer, som i stigende grad er knyttet til forekomsten og spredningen af sygdomme.
- (10) Virksomhederne kan selv drage fordel af udførelsen af bæredygtighedsrapportering af høj kvalitet. Stigningen i antallet af investeringsprodukter, som sigter mod bæredygtighedsmål, betyder, at god bæredygtighedsrapportering kan forbedre en virksomheds adgang til finansiell kapital. Bæredygtighedsrapportering kan hjælpe virksomhederne med at identificere og styre deres egne risici og muligheder i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål. Sådan rapportering kan danne grundlag for bedre dialog og kommunikation mellem virksomhederne og deres interessenter og kan hjælpe virksomhederne med at forbedre deres omdømme. Endvidere bør et ensartet grundlag for virksomheders bæredygtighedsrapportering i form af rapporteringsstandarder føre til relevante og tilstrækkelige oplysninger og dermed medføre et betydeligt fald i antallet af ad hoc-anmodninger om oplysninger.

- (11) I rapporten om revisionsklausulen i direktivet om ikkefinansiel rapportering (direktiv 2014/95/EU) og den ledsagende kvalitetskontrol af virksomhedsrapportering udpeges visse problemer med hensyn til direktivets effektivitet<sup>24</sup>. Der er betydelig dokumentation for, at mange virksomheder ikke fremlægger væsentlige oplysninger om alle vigtige bæredygtighedsrelaterede emner. Ifølge rapporten er der betydelige problemer med den begrænsede sammenlignelighed og pålidelighed af bæredygtighedsoplysninger. Mange virksomheder, som brugere har behov for bæredygtighedsoplysninger fra, er endvidere ikke forpligtet til at rapportere sådanne oplysninger.
- (12) Uden politiske foranstaltninger forventes kløften mellem brugernes informationsbehov og de bæredygtighedsoplysninger, der rapporteres af virksomhederne, at vokse. Denne kløft har betydelige negative konsekvenser. Investorerne kan ikke i tilstrækkelig grad tage hensyn til bæredygtighedsrelaterede risici og muligheder i deres investeringsbeslutninger. Aggregeringen af flere investeringsbeslutninger, hvor der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til bæredygtighedsrelaterede risici, kan potentielt skabe systemiske risici, der truer den finansielle stabilitet. Den Europæiske Centralbank og internationale organisationer som f.eks. Rådet for Finansiell Stabilitet har påpeget disse systemiske risici, navnlig i forbindelse med klimaet. Investorernes kapacitet til at kanalisere finansielle ressourcer til virksomheder og økonomiske aktiviteter, der løser og ikke forværrer sociale og miljømæssige problemer, er også forringet, hvilket undergraver målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst.

---

<sup>24</sup> Publikationskontoret: Indsæt henvisning til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om revisionsklausulerne i direktiv 2013/34/EU, 2014/95/EU og 2013/50/EU og ledsagende SWD om Fitness Check.

Det er vanskeligere for ikkestatslige organisationer, arbejdsmarkedets parter, lokalsamfund, der er påvirket af virksomhedernes aktiviteter, og andre interessenter at drage virksomhederne til ansvar for deres indvirkning på mennesker og miljø. Dette medfører en mangel på ansvarlighed og kan medvirke til at mindske borgernes tillid til virksomhederne, hvilket igen kan have en negativ indvirkning på den sociale markedsøkonomis effektive funktion. Manglen på almindeligt accepterede parametre og metoder til at måle, værdiansætte og styre bæredygtighedsrelaterede risici er også en hindring for virksomhedernes indsats for at sikre, at deres forretningsmodeller og aktiviteter er bæredygtige.

- (13) I rapporten om revisionsklausulen i direktiv 2014/95/EU og den tilhørende kvalitetskontrol af virksomhedsrapportering anerkendes der også en betydelig stigning i anmodningerne om STTI-oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål til virksomhedernes i et forsøg på at afhjælpe den eksisterende informationskløft. Desuden vil de løbende forventninger til virksomhederne om at anvende en række forskellige rammer og standarder sandsynligvis fortsætte og måske endda blive større, efterhånden som bæredygtighedsoplysninger tillægges større og større værdi. Hvis der ikke træffes politiske foranstaltninger for at skabe konsensus om, hvilke oplysninger virksomhederne skal rapportere, vil der ske betydelige stigninger i omkostningerne og byrden for de rapporterende virksomheder og for brugerne af sådanne oplysninger.
- (14) Den voksende kløft mellem brugernes informationsbehov og virksomhedernes nuværende rapporteringspraksis gør det mere sandsynligt, at de enkelte medlemsstater vil indføre stadig mere divergerende nationale regler eller standarder. Forskellige rapporteringskrav i forskellige medlemsstater vil skabe yderligere omkostninger og kompleksitet for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, og dermed vil undergrave det indre marked samt etableringsfriheden og den frie bevægelighed for kapital i Unionen. Med sådanne forskellige rapporteringskrav er det også vanskeligere at sammenligne oplysningerne på tværs af grænserne, hvilket undergraver kapitalmarkedsunionen.

- (15) Artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU finder anvendelse på store virksomheder af interesse for offentligheden med mere end 500 ansatte i gennemsnit og på virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern med mere end 500 ansatte i gennemsnit på konsolideret niveau. I betragtning af stigningen i brugernes behov for bæredygtighedsoplysninger bør der stilles krav om, at flere virksomheder rapporterer sådanne oplysninger. Det bør derfor kræves, at alle store virksomheder og alle virksomheder, der er noteret på regulerede markeder, undtagen mikrovirksomheder, rapporterer detaljerede bæredygtighedsoplysninger. I artikel 19a og 29a fastsættes anvendelsesområdet for rapporteringskravene udtrykkeligt med henvisning til artikel 2 og 3 i direktiv 2013/34/EU. Artikel 19a og 29a "forenkler" eller "ændrer" derfor ikke et andet krav, og begrænsningen af undtagelser for virksomheder af interesse for offentligheden i artikel 40 i direktiv 2013/34/EU finder ikke anvendelse. Navnlig bør virksomheder af interesse for offentligheden ikke behandles som store virksomheder med henblik på rapporteringsforpligtelserne i artikel 19a og 29a, dvs. at små og mellemstore virksomheder af interesse for offentligheden bør have mulighed for at rapportere i overensstemmelse med de forenklede standarder for bæredygtighedsrapportering for SMV'er. Alle virksomheder, der er modervirksomheder i store koncerner, bør desuden udarbejde bæredygtighedsrapporter på koncernniveau.
- (16) Kravet om, at også store ikkebørsnoterede virksomheder skal fremlægge oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål, skyldes hovedsagelig bekymringer om sådanne virksomheders virkninger og ansvarlighed, herunder gennem deres værdikæde. Alle store virksomheder være underlagt i denne henseende være underlagt de samme krav om offentlig rapportering af bæredygtighedsoplysninger. Deltagere på det finansielle marked har også brug for oplysninger fra disse store ikkebørsnoterede virksomheder.
- (17) Kravet om, at virksomheder, der ikke er etableret i Unionen, men som har værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, også skal fremlægge oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål, imødekommer behovene hos deltagere på det finansielle marked for oplysninger fra sådanne virksomheder for at kunne forstå risiciene for og virkningerne af deres investeringer og for at opfylde oplysningskravene i forordning (EU) 2019/2088.

(18) I betragtning af den stigende relevans af bæredygtighedsrelaterede risici og under hensyntagen til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der er noteret på regulerede markeder, udgør en betydelig andel af alle børsnoterede virksomheder i Unionen, bør det — med henblik på at sikre investorbeskyttelse — også kræves, at disse SMV'er fremlægger oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål. Indførelsen af dette krav vil bidrage til at sikre, at deltagerne på det finansielle marked kan medtage mindre børsnoterede virksomheder i deres investeringsporteføljer, såfremt de rapporterer de bæredygtighedsoplysninger, som deltagerne på det finansielle marked har behov for. Dette vil derfor hjælpe med at beskytte og forbedre mindre børsnoterede virksomheders adgang til finansiel kapital og forhindre, at deltagerne på det finansielle marked forskelsbehandler sådanne virksomheder. Det er også nødvendigt at indføre dette krav for at sikre, at deltagerne på det finansielle marked har de oplysninger, de skal bruge fra investeringsmodtagende virksomheder for selv at kunne opfylde kravene om bæredygtighedsoplysninger fastlagt i forordning (EU) 2019/2088. SMV'er, der er noteret på regulerede markeder, bør imidlertid have tilstrækkelig tid til at forberede sig på anvendelsen af kravet om rapportering af bæredygtighedsoplysninger på grund af deres mindre størrelse og mere begrænsede ressourcer og under hensyntagen til de vanskelige økonomiske omstændigheder, som covid-19-pandemien har skabt. De bør også have mulighed for at rapportere i overensstemmelse med standarder, der står i et rimeligt forhold til SMV'ernes kapacitet og ressourcer, og som er relevante for omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Ikkebørsnoterede SMV'er kan også vælge frivilligt at anvende disse forholdsmæssige standarder. SMV-standarderne vil udgøre en reference for virksomheder, der er omfattet af direktivets anvendelsesområdet, med hensyn til det niveau af oplysninger, som de med rimelighed kan anmode SMV-leverandører og -kunder i deres værdikæder om.

- (19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF<sup>25</sup> finder anvendelse på alle virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder. Med henblik på at sikre, at alle virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, herunder tredjelandssudstedere, er omfattet af de samme krav om bæredygtighedsrapportering, bør direktiv 2004/109/EF indeholde de nødvendige krydshenvisninger til krav om bæredygtighedsrapportering i årsrapporten.
- (20) Ved artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger, hvorved der etableres en mekanisme med henblik på henholdsvis at konstatere, om de oplysninger, der kræves i henhold til direktivet, er ækvivalente, og fastsætte generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarde. Ved artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF tillægges Kommissionen også beføjelse til at træffe de nødvendige afgørelser om ækvivalens for de regnskabsstandarde, som benyttes af tredjelandssudstedere. Med henblik på at afspejle medtagelsen af bæredygtighedskravene i direktiv 2004/109/EF bør Kommissionen tillægges beføjelse til at indføre en mekanisme til konstatering af, om de standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af tredjelandssudstedere af værdipapirer, er ækvivalente, i lighed med den gældende kommissionsforordning (EF) nr. 1569/2007<sup>26</sup>, hvori der fastsættes kriterier for konstatering af, om de regnskabsstandarde, som tredjelandssudstedere anvender, er ækvivalente. Af samme grund bør Kommissionen også tillægges beføjelse til at træffe de nødvendige afgørelser om ækvivalens for de standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af tredjelandssudstedere. Den kompetente myndighed i en tredjelandssudsteds hjemland

---

<sup>25</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

<sup>26</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarde, som tredjelandssudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF (EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66).

kan betragte en tredjelandsudsteder som en udsteder, der overholder EU's forpligtelser med hensyn til bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende rapporterer i henhold til tilsvarende standarder for bæredygtighedsrapportering. Disse ændringer vil sikre ensartede ækvivalensordninger for forpligtelserne med hensyn til bæredygtighedsrapportering og forpligtelserne med hensyn til regnskabsaflæggelse i årsrapporten.

- (21) I henhold til artikel 19a, stk. 3), og artikel 29a, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU er alle dattervirksomheder i øjeblikket fritaget for forpligtelsen til at rapportere ikkefinansielle oplysninger, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, såfremt den indeholder ikkefinansielle oplysninger, der er rapporteret i henhold til EU's krav. Denne undtagelse bør også finde anvendelse, hvis modervirksomheden på konsolideret niveau er en tredjelandsvirksomhed, som rapporterer bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med tilsvarende standarder for bæredygtighedsrapportering. Eftersom direktiv 2004/109/EF fastsætter passende mekanismer til konstatering af ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering, og eftersom både virksomheder med og uden værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, bør forpligtes til at rapportere i henhold til de samme standarder for bæredygtighedsrapportering, bør de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF om indførelse af en mekanisme til konstatering af standarders ækvivalens, anvendes til at fastsætte undtagelsen for dattervirksomheder af ikke-EU-modervirksomheder i henhold til ordningen i direktiv 2013/34/EU. I denne henseende bør dattervirksomheden være undtaget, når den konsoliderede bæredygtighedsrapportering er udarbejdet på en måde, der svarer til de europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som er fastsat i overensstemmelse med de relevante foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF.

- (21a) Det er nødvendigt at sikre, at bæredygtighedsoplysningerne er let tilgængelige for brugerne, og at skabe gennemsigtighed med hensyn til, hvilken modervirksomhed for den undtagne dattervirksomhed der rapporterer på konsolideret niveau. Det skal derfor kræves, at disse dattervirksomheder af modervirksomheder i EU i deres ledelsesberetning anfører modervirksomhedens navn og internetlinks til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning og til udtalelsen om revision af bæredygtighedsrapporteringen og angiver, at virksomheden er undtaget fra forpligtelser til bæredygtighedsrapportering. For at sikre, at oplysningerne kan anvendes, er det nødvendigt at give medlemsstaterne mulighed for at kræve, at den konsoliderede ledelsesberetning og udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen offentliggøres på et sprog, der accepteres af den medlemsstat, som den undtagne dattervirksomhed hører under, og at enhver nødvendig oversættelse til dette sprog bekræftes. Dattervirksomheder af ikke-EU-modervirksomheder bør også offentliggøre den konsoliderede ledelsesberetning og udtalelsen om revision af bæredygtighedsrapporteringen på et sprog, der accepteres af den medlemsstat, som den undtagne dattervirksomhed hører under, for at sikre, at de relevante bæredygtighedsoplysninger opfylder offentliggørelseskravene i EU, og samtidig sikre digital adgang til disse oplysninger.
- (22) I henhold til artikel 23 i direktiv 2013/34/EU er modervirksomheder fritaget for forpligtelsen til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret ledelsesberetning, hvis disse virksomheder er dattervirksomheder af en anden modervirksomhed, som opfylder denne forpligtelse. Det bør imidlertid præciseres, at undtagelserne for konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger fungerer uafhængigt af undtagelserne for konsolideret bæredygtighedsrapportering. En virksomhed kan derfor undtages fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab, men ikke fra forpligtelserne til konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis dens øverste modervirksomhed udarbejder konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende krav, hvis virksomheden er etableret i et tredjeland, men ikke udarbejder konsoliderede bæredygtighedsrapporter i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende krav, hvis virksomheden er etableret i et tredjeland.

(23) Kreditinstitutter og forsikringsselskaber spiller en central rolle i overgangen til et fuldt bæredygtigt og inklusivt økonomisk og finansielt system i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt. De kan have betydelige positive og negative virkninger gennem deres udlåns-, investerings- og garantiaktiviteter. Kreditinstitutter og forsikringsselskaber ud over dem, der skal overholde direktiv 2013/34/EU, herunder kooperativer og gensidige selskaber, bør derfor være underlagt krav om rapportering om bæredygtighed, forudsat at de opfylder visse størrelseskriterier. Brugere af disse oplysninger vil således kunne vurdere både disse virksomheders indvirkning på samfundet og miljøet og de risici, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som disse virksomheder kan stå overfor. I regnskabsdirektivet anvendes tre mulige kriterier til at afgøre, om en virksomhed betragtes som en "stor virksomhed", nemlig balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret. Kriteriet om nettoomsætning skal tilpasses til kreditinstitutter og forsikringsselskaber, idet der henvises til definitionen af nettoomsætning i direktiv 1986/635/EØF og i direktiv 1991/674/EØF i stedet for den generelle definition i direktiv 2013/34/EU. For at sikre sammenhæng med rapporteringskravene i Rådets direktiv 86/635/EØF<sup>27</sup> om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber kan medlemsstaterne vælge ikke at anvende krav om bæredygtighedsrapportering på kreditinstitutter, der er opført i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU<sup>28</sup>.

---

<sup>27</sup> Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

<sup>28</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (24) Listen over bæredygtighedsspørgsmål, som virksomhederne skal rapportere om, bør i så vid udstrækning som muligt være i overensstemmelse med definitionen af "bæredygtighedsfaktorer" i forordning (EU) 2019/2088. Denne liste bør også svare til brugernes og virksomhedernes egne behov og forventninger, hvor udtrykkene "miljømæssige", "sociale" og "ledelsesmæssige" som et middel til at kategorisere de tre vigtigste bæredygtighedsspørgsmål. Listen over bæredygtighedsfaktorer i forordning (EU) 2019/2088 omfatter ikke udtrykkeligt ledelsesmæssige spørgsmål. Definitionen af bæredygtighedsspørgsmål i direktiv 2013/34/EU bør derfor vedrøre miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer samt ledelsesmæssige faktorer og baseres på definitionen af "bæredygtighedsfaktorer" i forordning (EU) 2019/2088.
- (25) I henhold til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU skal der ikke blot rapporteres om oplysninger "i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation", men også om oplysninger, der er nødvendige for at forstå virkningen af virksomhedens aktiviteter på miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. I henhold til disse artikler skal virksomhederne både rapportere om virkningerne af virksomhedens aktiviteter på mennesker og miljø og om, hvordan forskellige bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomheden. Dette betegnes som det dobbelte væsentlighedsperspektiv, hvor risiciene for virksomheden og virksomhedens virkning hver udgør ét væsentlighedsperspektiv. Kvalitetskontrollen af virksomhedernes rapportering viser, at disse to perspektiver i mange tilfælde ikke forstås eller anvendes korrekt. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at virksomhederne bør tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og bør fremlægge oplysninger, der er væsentlige ud fra begge perspektiver, og oplysninger, der er væsentlige ud fra det ene perspektiv alene.

- (26) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomhederne fremlægge oplysninger om fem rapporteringsområder: forretningsmodel, politikker (herunder gennemførte due diligence-procedurer), resultatet af disse politikker, risici og risikostyring samt nøgleresultatindikatorer, der er relevante for virksomheden. Artikel 19a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU indeholder ikke udtrykkelige henvisninger til andre rapporteringsområder, som brugere af oplysninger anser for relevante, hvoraf nogle er i overensstemmelse med oplysninger, der er omfattet af internationale rammer, herunder anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger. Oplysningskrav bør angives tilstrækkeligt detaljeret til at sikre, at virksomhederne rapporterer oplysninger om deres modstandsdygtighed over for bæredygtighedsrelaterede risici. Ud over de rapporteringsområder, der er anført i artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU, bør det derfor kræves, at virksomhederne fremlægger oplysninger om deres forretningsstrategi og om modstandsdygtigheden af deres forretningsmodel og -strategi over for bæredygtighedsrelaterede risici, om deres eventuelle planer for at sikre, at deres forretningsmodel og -strategi er forenelige med overgangen til en bæredygtig og klimaneutral økonomi, hvorvidt og hvordan deres forretningsmodel og -strategi tager hensyn til interessenteres interesser, eventuelle muligheder for virksomheden som følge af bæredygtighedsspørgsmål, gennemførelsen af de aspekter af forretningsstrategien, der påvirker eller påvirkes af bæredygtighedsspørgsmål, eventuelle bæredygtighedsmål, som virksomheden har fastsat, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå dem, bestyrelsens og ledelsens rolle med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, de væsentligste faktiske og potentielle negative virkninger i forbindelse med virksomhedens aktiviteter, og hvordan virksomheden har udpeget, hvilke oplysninger de rapporterer om. Når fremlæggelse af elementer såsom mål og fremskridt med hensyn til at nå dem kræves, er det ikke længere nødvendigt med et særskilt krav om at fremlægge oplysninger, om resultaterne af politikkerne.

- (27) For at sikre overensstemmelse med internationale instrumenter som f.eks. FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig virksomhedsadfærd bør due diligence-oplysningskravene angives i nærmere detaljer, end det er tilfældet i artikel 19a, stk. 1, litra b), og artikel 29a, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/34/EU. Due diligence er den proces, som virksomhederne gennemfører for at udpege, forebygge, afbøde og afhjælpe de væsentligste faktiske og potentielle negative virkninger i forbindelse med deres aktiviteter, og den viser, hvordan de håndterer disse negative virkninger. Virkninger i forbindelse med en virksomheds aktiviteter omfatter virkninger, der er direkte forårsaget af virksomheden, virkninger, som virksomheden bidrager til, og virkninger, som ellers er knyttet til virksomhedens værdikæde. Due diligence-processen vedrører hele virksomhedens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, forretningsforbindelser og forsyningskæder. I overensstemmelse med FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder anses en faktisk eller potentiel negativ virkning for væsentlig, hvis den er blandt de største virkninger af virksomhedens aktiviteter på grundlag af: alvoren af virkningen på mennesker eller miljø, det antal personer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet og den lethed, hvormed skaden kan afhjælpes, så miljøet eller de berørte personer kan vende tilbage til deres tidligere tilstand.

(28) Direktiv 2013/34/EU indeholder ikke krav om fremlæggelse af oplysninger om andre immaterielle ressourcer end immaterielle aktiver, der er opført på balancen. Det er almindeligt anerkendt, at oplysninger om immaterielle aktiver og andre immaterielle faktorer, herunder internt genererede immaterielle aktiver, er underrapporteret, hvilket vanskeliggør en korrekt vurdering af en virksomheds udvikling, resultater og position samt overvågning af investeringer. For at sætte investorerne i stand til bedre at forstå den voksende forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af mange virksomheder og deres markedsværdi, som ses i mange sektorer af økonomien, bør der kræves passende rapportering om immaterielle aktiver fra alle store virksomheder og alle virksomheder, der er noteret på regulerede markeder, undtagen mikrovirksomheder. Ikke desto mindre er visse oplysninger om immaterielle ressourcer uløseligt forbundet med bæredygtighedsspørgsmål og vil derfor indgå i bæredygtighedsrapporteringen. F.eks. er oplysninger om medarbejdernes færdigheder, kompetencer, erfaring, loyalitet over for virksomheden og motivation til at forbedre processer, varer og tjenesteydelser bæredygtighedsoplysninger vedrørende sociale spørgsmål, som også kan betragtes som oplysninger om immaterielle ressourcer. På samme måde er oplysninger om kvaliteten af forbindelserne mellem virksomheden og dens interessenter, herunder kunder, leverandører og samfundsgrupper, der er berørt af virksomhedens aktiviteter, bæredygtighedsoplysninger, der er relevante for sociale eller ledelsesmæssige spørgsmål, som også kan betragtes som oplysninger om immaterielle ressourcer. Disse eksempler viser, hvordan det i nogle tilfælde ikke er muligt at skelne mellem oplysninger om immaterielle ressourcer og oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål.

- (29) I artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU angives det ikke, om de oplysninger, der skal rapporteres, skal være fremadrettede eller omhandle tidligere resultater. Der mangler i øjeblikket fremadrettede oplysninger, som brugerne af bæredygtighedsoplysninger især lægger vægt på. Det bør derfor i artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU angives, at de rapporterede bæredygtighedsoplysninger skal omfatte fremadrettede og retrospektive oplysninger samt både kvalitative og kvantitative oplysninger. De rapporterede bæredygtighedsoplysninger bør dække kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter og indeholde oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, forretningsforbindelser og forsyningskæde, for så vidt det er relevant. Oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde omfatter oplysninger vedrørende dens værdikæde inden for EU og oplysninger, der dækker tredjelande, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU.
- (30) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomhederne i deres ikkefinansielle rapportering medtage henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet. I henhold til disse artikler kræves det imidlertid ikke, at virksomhederne henviser til andre oplysninger i ledelsesberetningen eller redegør nærmere for disse oplysninger. Der er således i øjeblikket ikke overensstemmelse mellem de rapporterede ikkefinansielle oplysninger og resten af de oplysninger, der fremlægges i ledelsesberetningen. Det er nødvendigt at fastsætte klare krav i denne henseende.
- (31) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomhederne give en klar og begrundet forklaring på, hvorfor de ikke forfølger politikkerne på et eller flere af de anførte områder. Den forskellige behandling af oplysningerne om virksomhedernes forskellige politikker sammenlignet med andre rapporteringsområder, der er omfattet af disse artikler, har skabt forvirring blandt de rapporterende virksomheder og har ikke bidraget til at forbedre kvaliteten af de rapporterede oplysninger. Det er derfor ikke nødvendigt at opretholde denne forskellige behandling af politikker i direktivet. Standarderne vil afgøre, hvilke oplysninger der skal fremlægges for hvert af de rapporteringsområder, der er nævnt i artikel 19a og 29a.

(32) Virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU, kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rapporteringsrammer, og de skal i givet fald præcisere, hvilken ramme de har henholdt sig til. Direktiv 2013/34/EU indeholder imidlertid ikke krav om, at virksomhederne anvender en fælles rapporteringsramme eller -standard, og det er ikke til hinder for, at virksomhederne vælger slet ikke at anvende en rapporteringsramme eller -standard. I overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU offentliggjorde Kommissionen i 2017 ikkebindende retningslinjer for virksomheder, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde<sup>29</sup>. I 2019 offentliggjorde Kommissionen yderligere retningslinjer specifikt om rapportering af klimarelaterede oplysninger<sup>30</sup>. Retningslinjerne for klimarapportering indeholdt udtrykkeligt anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger. Ifølge den foreliggende dokumentation har disse ikkebindende retningslinjer ikke haft en væsentlig indvirkning på kvaliteten af virksomhedernes ikkefinansielle rapportering i henhold til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU. Retningslinjernes frivillige karakter betyder, at virksomhederne frit kan anvende dem eller lade være. Retningslinjerne kan derfor ikke i sig selv sikre, at oplysninger, der fremlægges af forskellige virksomheder, er sammenlignelige, eller at alle oplysninger, som brugerne anser for relevante, fremlægges. Derfor er der behov for obligatoriske fælles rapporteringsstandarder, som kan sikre, at oplysningerne er sammenlignelige, og at alle relevante oplysninger fremlægges. Med udgangspunkt i princippet om dobbelt væsentlighed bør standarderne omfatte alle oplysninger, der er væsentlige for brugerne. Fælles rapporteringsstandarder er også nødvendige for at muliggøre revision og digitalisering af bæredygtighedsrapporteringen og for at lette både tilsyns- og håndhævelsesarbejdet. Det er nødvendigt at udvikle obligatoriske fælles standarder for bæredygtighedsrapportering for at nå frem til en situation, hvor bæredygtighedsoplysninger har en status, der kan sammenlignes med finansielle oplysningers status. Vedtagelsen af standarder for bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede forordninger vil sikre en harmoniseret bæredygtighedsrapportering i hele Unionen. En virksomhed opfylder derfor kravene i artikel 19a og 29a, hvis den rapporterer i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering.

<sup>29</sup> Meddelelse fra Kommissionen: *Retningslinjer for ikkefinansiell rapportering (metode til rapportering af ikkefinansielle oplysninger)* (C/2017/4234).

<sup>30</sup> Meddelelse fra Kommissionen: *Retningslinjer for ikkefinansiell rapportering: Tillæg om rapportering af klimarelaterede oplysninger* (C/2019/4490).

- (33) Der findes ingen eksisterende standard eller ramme, der i sig selv opfylder Unionens behov for detaljeret bæredygtighedsrapportering. De oplysninger, der kræves i henhold til direktiv 2013/34/EU, skal omfatte oplysninger, der er relevante ud fra hvert af væsentlighedsperspektiverne, skal dække alle bæredygtighedsspørgsmål og skal, hvor det er relevant, bringes i overensstemmelse med andre forpligtelser i henhold til EU-retten til at fremlægge bæredygtighedsoplysninger, herunder de forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2020/852 og forordning (EU) 2019/2088. De obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering for EU's virksomheder skal desuden stå i et rimeligt forhold til ambitionsniveauet i den europæiske grønne pagt og Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050. Det er derfor nødvendigt at give Kommissionen beføjelse til at vedtage Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering, der muliggør en hurtig vedtagelse heraf og sikrer, at indholdet af standarder for bæredygtighedsrapportering er i overensstemmelse med Unionens behov.
- (34) Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) er en nonprofitorganisation, der er oprettet i henhold til belgisk lovgivning, og som tjener offentlighedens interesse ved at rådgive Kommissionen om godkendelse af internationale rapporteringsstandarder. EFRAG er anerkendt som et europæisk ekspertisecenter for virksomhedsrapportering og er i stand til at fremme koordineringen mellem europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering og internationale initiativer, der har til formål at udvikle standarder, som er ensartede på globalt plan. I marts 2021 offentliggjorde en taskforce med flere interessenter, som var nedsat af EFRAG, anbefalinger til den mulige udvikling af standarder for bæredygtighedsrapportering i Unionen. Disse anbefalinger indeholder forslag om at udvikle et sammenhængende og omfattende sæt rapporteringsstandarder, som dækker alle bæredygtighedsspørgsmål ud fra et dobbelt væsentlighedsperspektiv. Disse anbefalinger indeholder også en detaljeret køreplan for udviklingen af sådanne standarder og forslag til gensidigt forstærkende samarbejde mellem globale initiativer til fastsættelse af standarder og EU's initiativer til fastsættelse af standarder. I marts 2021 offentliggjorde formanden for EFRAG anbefalinger vedrørende mulige ledelsesændringer i EFRAG, hvis den anmodes om at udvikle teknisk rådgivning om standarder for bæredygtighedsrapportering.

Disse anbefalinger omfatter etablering af en ny søjle for bæredygtighedsrapportering i EFRAG, men ikke betydelige ændringer af den eksisterende søjle for finansiel rapportering. Når Kommissionen vedtager standarder for bæredygtighedsrapportering, bør den tage hensyn til den tekniske rådgivning, der udvikles af EFRAG. For at sikre standarder af høj kvalitet, der er i Europas offentlige interesse og opfylder virksomhedernes og brugernes behov for de rapporterede oplysninger, bør EFRAG's tekniske rådgivning udvikles efter en due diligence-procedure, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde, og den bør ledsages af cost-benefit-analyser og udvikles med ekspertbistand fra relevante interessenter. For at sikre, at der i EU's standarder for bæredygtighedsrapportering tages hensyn til medlemsstaternes synspunkter, bør Kommissionen høre medlemsstaternes ekspertgruppe vedrørende bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 og regnskabskontroludvalget omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1606/2002 om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager standarderne. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) spiller en rolle i forbindelse med udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til forordning (EU) 2019/2088, og der skal være sammenhæng mellem disse reguleringsmæssige tekniske standarder og standarder for bæredygtighedsrapportering. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010<sup>31</sup> spiller ESMA også en rolle med hensyn til at fremme tilsynsmæssig konvergens i håndhævelsen af virksomhedsrapportering fra udstedere, hvis værdipapirer er noteret på regulerede markeder i EU, og som vil skulle anvende disse standarder for bæredygtighedsrapportering. ESMA, EBA og EIOPA bør derfor forpligtes til at afgive udtalelse om EFRAG's tekniske rådgivning.

---

<sup>31</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Denne udtalelse bør afgives senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Kommissionen bør desuden høre Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering for at sikre, at standarderne for bæredygtighedsrapportering er i overensstemmelse med relevant EU-politik og -lovgivning. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen.

- (35) Standarder for bæredygtighedsrapportering bør være i overensstemmelse med anden EU-lovgivning. Disse standarder bør navnlig bringes i overensstemmelse med de oplysningskrav, der er fastsat i forordning (EU) 2019/2088, og de bør baseres på de underliggende indikatorer og metoder, der er fastsat i de forskellige delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852, de oplysningskrav, der finder anvendelse på benchmarkadministratorer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011<sup>32</sup>, minimumsstandarderne for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks og det arbejde, der er udført af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i forbindelse med gennemførelsen af søjle III-oplysningskravene i forordning (EU) nr. 575/2013. I standarderne bør der tages hensyn til Unionens miljølovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF<sup>33</sup> og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009<sup>34</sup>, og der bør tages hensyn til Kommissionens henstilling 2013/179/EU<sup>35</sup> og bilagene hertil samt ajourføringer heraf.

---

<sup>32</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

<sup>33</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

<sup>34</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

<sup>35</sup> Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

Anden relevant EU-lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU<sup>36</sup>, og de EU-retlige krav vedrørende virksomheder, for så vidt angår ledelsesmedlemmers pligter og due diligence, bør også tages i betragtning.

- (36) I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør der også tages hensyn til Kommissionens retningslinjer for ikkefinansiel rapportering<sup>37</sup> og Kommissionens retningslinjer for rapportering af klimarelaterede oplysninger<sup>38</sup>. Der bør også tages hensyn til andre rapporteringskrav i direktiv 2013/34/EU, som ikke direkte vedrører bæredygtighed, med henblik på at give brugerne af de rapporterede oplysninger en bedre forståelse af virksomhedens udvikling, resultater, situation og virkning ved at maksimere forbindelserne mellem bæredygtighedsoplysninger og andre oplysninger, der rapporteres i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU.
- (37) Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør være forholdsmæssige og bør ikke pålægge de virksomheder, der er forpligtet til at anvende dem, unødvendige administrative byrder. Med henblik på at minimere forstyrrelserne for virksomheder, der allerede rapporterer bæredygtighedsoplysninger, bør der i standarderne for bæredygtighedsrapportering tages hensyn til eksisterende standarder og rammer for bæredygtighedsrapportering og -regnskabsaflæggelse, hvor det er relevant. Disse omfatter Global Reporting-initiativet (GRI), Sustainability Accounting Standards Board, International Integrated Reporting Council, International Accounting Standards Board, taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger, Carbon Disclosure Standards Board og CDP (tidligere Carbon Disclosure Project). I Den Europæiske Unions standarder bør der tages hensyn til standarder for bæredygtighedsrapportering, der eventuelt udvikles inden for rammerne af International Financial Reporting Standards Foundation. For at undgå unødvendig lovgivningsmæssig fragmentering, der kan have negative konsekvenser for virksomheder, som opererer globalt, bør europæiske standarder bidrage til arbejdet for at sikre konvergens mellem standarder for bæredygtighedsrapportering på globalt plan.

---

<sup>36</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

<sup>37</sup> 2017/C 215/01.

<sup>38</sup> 2019/C 209/01.

- (38) I sin meddelelse om den europæiske grønne pagt forpligtede Europa-Kommissionen sig til at støtte virksomheder og andre interessenter i deres indsats for at udvikle standardiseret regnskabspraksis for naturkapital i Unionen og internationalt med henblik på at sikre en hensigtsmæssig forvaltning af miljørisici og de muligheder, der er forbundet med afbødningsforanstaltninger, samt reducere de dertil knyttede transaktionsomkostninger. Under Transparent-projektet, som sponsoreres under LIFE-programmet, udviklers den første regnskabsmetode for naturkapital, som vil forbedre sammenligneligheden og gennemsigtigheden af de eksisterende metoder, samtidig med at virksomhedernes tærskel for indførelse og anvendelse af systemerne til støtte for fremtidssikring af deres virksomhed sænkes. Protokollen om naturkapital er også en vigtig reference på dette område. Selv om regnskabsmetoderne for naturkapital primært har til formål at styrke interne ledelsesbeslutninger, bør de tages behørigt i betragtning, når der fastlægges standarder for bæredygtighedsrapportering. Nogle regnskabsmetoder for naturkapital har til formål at tildele en pengemæssig værdi til miljøvirkningerne af virksomhedernes aktiviteter, hvilket kan hjælpe brugerne med at få en bedre forståelse af disse virkninger. Standarder for bæredygtighedsrapportering bør derfor kunne omfatte pengemæssige indikatorer for bæredygtighedsvirkninger, hvis det skønnes nødvendigt.
- (39) I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør der også tages hensyn til internationalt anerkendte principper og rammer for ansvarlig forretningsskik, virksomhedernes sociale ansvar og bæredygtig udvikling, herunder FN's mål for bæredygtig udvikling, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig virksomhedsadfærd og tilknyttede sektorspecifikke retningslinjer, FN's Global Compact-initiativ, ILO's tresidige principerklæring vedrørende multinationale virksomheder og socialpolitik, ISO 26000-standarden om virksomhedernes sociale ansvar og FN's principper om ansvarlige investeringer.

- (40) Det bør sikres, at de oplysninger, der rapporteres af virksomheder i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering, opfylder brugernes behov. I rapporteringsstandarderne bør de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om alle væsentlige miljøfaktorer, derfor angives, herunder deres indvirkning på og afhængighed af klima, luft, jord, vand og biodiversitet. Forordning (EU) 2020/852 indeholder en klassificering af Unionens miljømål. Af hensyn til sammenhængen bør der anvendes en lignende klassificering til at udpege de miljøfaktorer, der skal være omfattet af standarderne for bæredygtighedsrapportering. Rapporteringsstandarderne bør tage hensyn til og angive, hvilke geografiske eller andre kontekstuelle oplysninger virksomhederne bør fremlægge for at give en forståelse af deres væsentligste indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og de væsentligste risici for virksomheden som følge af bæredygtighedsspørgsmål.
- (41) Med hensyn til klimarelaterede oplysninger er brugerne interesserede i oplysninger om virksomhedernes fysiske risici og omstillingsrisici og om deres modstandsdygtighed over for forskellige klimascenarier. De er også interesserede i niveauet og omfanget af drivhusgasemissioner og -optag, der skyldes virksomheden, herunder i hvilket omfang virksomheden anvender udligninger og kilden til disse udligninger. For at opnå en klimaneutral økonomi kræves der en tilpasning af standarderne for drivhusgasopgørelse og -udligning. Brugere har brug for pålidelige oplysninger om udligninger, der imødekommer deres bekymringer vedrørende eventuel dobbelttælling og overvurdering, i betragtning af de risici for opfyldelsen af klimarelaterede mål, som dobbelttælling og overvurdering kan skabe. I rapporteringsstandarderne bør de oplysninger, som virksomhederne bør rapportere vedrørende disse spørgsmål, derfor angives.
- (42) Opnåelse af en klimaneutral og cirkulær økonomi og et giftfrit miljø kræver fuld mobilisering af alle økonomiske sektorer. I denne forbindelse er det afgørende at reducere energiforbruget og øge energieffektiviteten, da energi anvendes på tværs af forsyningskæder. Der bør derfor tages behørigt hensyn til energiaspekter i standarder for bæredygtighedsrapportering, navnlig i forbindelse med miljøspørgsmål.

(43) I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge om sociale faktorer, herunder faktorer vedrørende medarbejdere og menneskerettigheder. Sådanne oplysninger bør omfatte virksomhedernes indvirkning på mennesker, herunder menneskers sundhed. De oplysninger, som virksomhederne fremlægger om menneskerettigheder, bør omfatte oplysninger om tvangsarbejde i deres værdikæder, hvis det er relevant. Rapporteringsstandarder, der omhandler sociale faktorer, bør angive de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge vedrørende principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, som er relevante for virksomhederne, herunder lige muligheder for alle og arbejdsvilkår. Ifølge handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev vedtaget i marts 2021, bør der stilles stærkere krav til virksomhederne med hensyn til rapportering af sociale spørgsmål. Rapporteringsstandarderne bør også angive de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge vedrørende menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiske principper og standarder nedfældet i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter ("International Bill of Human Rights") og FN's andre centrale menneskerettighedskonventioner, ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, ILO's grundlæggende konventioner og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder.

(44) Brugerne har brug for oplysninger om ledelsesmæssige faktorer. De ledelsesmæssige faktorer, som er mest relevante for brugerne, er opført i autoritative rapporteringsrammer såsom Global Reporting-initiativet og taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger samt i autoritative globale rammer såsom International Corporate Governance Networks globale ledelsesprincipper og G20/OECD's principper for virksomhedsledelse. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør præcisere, hvilke oplysninger virksomhederne bør fremlægge om ledelsesmæssige faktorer. Sådanne oplysninger bør omfatte den rolle, som en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og deres adgang til ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle gennem deres egen ekspertise eller gennem adgang til den nødvendige ekspertise samt oplysninger om virksomhedernes interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med bæredygtighedsrapporteringsprocessen.

Brugerne har også brug for oplysninger om virksomhedernes virksomhedskultur og tilgang til forretningsetik, som er anerkendte elementer i autoritative rammer for virksomhedsledelse som f.eks. International Corporate Governance Networks globale ledelsesprincipper, herunder oplysninger om bekæmpelse af korruption og bestikkelse og om virksomhedens politiske engagement, herunder lobbyvirksomhed. Oplysninger om virksomhedens ledelse og kvaliteten af forbindelserne med kunder, leverandører og samfundsgrupper, der er berørt af virksomhedens aktiviteter, bidrager til brugernes forståelse af en virksomheds risici samt dens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål. Oplysninger om forbindelserne med leverandører omfatter betalingspraksis vedrørende betalingsdato eller -periode, morarenter eller kompensation for inddrivelsesomkostninger omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU<sup>39</sup> om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner. Hvert år pålægges tusindvis af virksomheder, navnlig SMV'er, administrative og finansielle byrder, for sent eller slet ikke. I sidste ende fører forsinkede betalinger til insolvens og konkurs med ødelæggende virkninger for hele værdikæden. Øget information om betalingspraksis bør sætte andre virksomheder i stand til at identificere hurtige og pålidelige betalere, opdage urimelig betalingspraksis, få adgang til oplysninger om de virksomheder, de handler med, og forhandle mere retfærdige betalingsbetingelser.

- (45) Rapporteringsstandarderne bør føre til et mere integreret billede af alle de oplysninger, som virksomhederne offentliggør i ledelsesberetningen, med henblik på at give brugerne af disse oplysninger en bedre forståelse af virksomhedens udvikling, resultater, situation og indvirkning. I disse standarder bør der efter behov skelnes mellem oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge, når de rapporterer på individuelt niveau, og de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge, når de rapporterer på konsolideret niveau. Disse standarder bør også indeholde vejledning til virksomheder om den proces, der er udført for at fastlægge de bæredygtighedsoplysninger, der bør medtages i ledelsesberetningen, eftersom en virksomhed kun bør være forpligtet til at fremlægge de oplysninger, der er relevante for at forstå dens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og de oplysninger, der er relevante for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker dens udvikling, resultat og situation.

---

<sup>39</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1).

- (46) Virksomheder i samme sektor er ofte eksponeret for lignende bæredygtighedsrelaterede risici, og de har ofte samme indvirkning på samfundet og miljøet. Sammenligninger mellem virksomheder i samme sektor er særligt værdifulde for investorer og andre brugere af bæredygtighedsoplysninger. De standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedtages af Kommissionen, bør derfor angive både de oplysninger, som virksomheder i alle sektorer bør fremlægge, og de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge afhængigt af deres aktivitetssektor. I standarderne bør der også tages hensyn til de vanskeligheder, som virksomhederne kan støde på i forbindelse med indsamlingen af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, især fra SMV-leverandører og fra leverandører på nye markeder og i nye vækstøkonomier.
- (47) For at opfylde brugernes informationsbehov rettidigt og navnlig i betragtning af, at det haster med at opfylde de finansielle markedsdeltageres informationsbehov i henhold til kravene i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2019/2088, bør Kommissionen vedtage et første sæt rapporteringsstandarder senest den 31. oktober 2022. I dette sæt rapporteringsstandarder bør de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge med hensyn til alle rapporteringsområder og bæredygtighedsspørgsmål, angives, og det bør angives, at deltagere på det finansielle marked skal opfylde de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2019/2088. Kommissionen bør vedtage endnu et sæt rapporteringsstandarder senest den 31. oktober 2023 med angivelse af supplerende oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge om bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, hvis det er nødvendigt, og de oplysninger, som er specifikke for den sektor, virksomheden opererer i. Kommissionen bør revidere standarderne, herunder standarderne for SMV'er, hvert tredje år for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen inden for internationale standarder.

(48) I direktiv 2013/34/EU kræves det ikke, at ledelsesberetningen forelægges i et digitalt format, hvilket hindrer søgbarheden og anvendeligheden af de rapporterede oplysninger. Brugere af bæredygtighedsoplysninger forventer i stigende grad, at sådanne oplysninger er søgbare og maskinlæsbare i digitale formater. Digitalisering skaber muligheder for at udnytte oplysninger mere effektivt og rummer potentiale for betydelige omkostningsbesparelser for både brugere og virksomheder. Der bør derfor stilles krav om, at virksomhederne udarbejder deres ledelsesberetninger i det format, der er omhandlet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815<sup>40</sup>, XHTML-formatet, og markerer bæredygtighedsoplysninger, herunder de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det format, der er omhandlet i den nævnte delegerede forordning, når dette er fastlagt. Det vil være nødvendigt med et digitalt klassificeringssystem i forhold til Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering for at gøre det muligt at tage de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med disse standarder. Disse krav bør indgå i det digitaliseringsarbejde, som Kommissionen bebudede i sin meddelelse *En europæisk strategi for data*<sup>41</sup> og i *strategien for digital finans for EU*<sup>42</sup>. Disse krav supplerer også oprettelsen af et fælles adgangspunkt for offentlige virksomhedsoplysninger som foreslået i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen, som også omhandler behovet for strukturerede data.

---

<sup>40</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1).

<sup>41</sup> <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>.

<sup>42</sup> [https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals\\_en](https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en).

- (49) For at gøre det muligt at medtage de rapporterede bæredygtighedsoplysninger i det fælles europæiske adgangspunkt bør medlemsstaterne sikre, at virksomheder uden værdipapirer noteret på regulerede markeder offentliggør ledelsesberetningen, herunder bæredygtighedsrapporteringen, i det elektroniske format, som er foreskrevet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815.
- (50) I henhold til artikel 19a, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU kan medlemsstaterne fritage virksomhederne fra at medtage den ikkefinansielle redegørelse, der kræves i henhold til artikel 19a, stk. 1, i ledelsesberetningen. Medlemsstaterne kan gøre dette, hvis den pågældende virksomhed udarbejder en særskilt rapport, som offentliggøres sammen med ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 30 i nævnte direktiv, eller hvis rapporten offentliggøres på virksomhedens websted inden for en rimelig frist på højst seks måneder efter balancetidspunktet, og som er nævnt i ledelsesberetningen. Den samme mulighed findes for den konsoliderede ikkefinansielle redegørelse omhandlet i artikel 29a, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU. 20 medlemsstater har gjort brug af denne mulighed. Muligheden for at offentliggøre en særskilt rapport er imidlertid til hinder for tilgængeligheden af oplysninger, der forbinder finansielle oplysninger med oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål. Den hindrer også søgbarheden og tilgængeligheden af oplysninger for brugere, navnlig investorer, der er interesserede i både finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger. Eventuelle forskellige offentliggørelsestider for finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger forværrer dette problem. Offentliggørelse i en særskilt rapport kan også internt og eksternt give indtryk af, at bæredygtighedsoplysninger tilhører en kategori af mindre relevante oplysninger, hvilket kan have en negativ indvirkning på oplysningernes opfattede pålidelighed. Virksomhederne bør derfor rapportere bæredygtighedsoplysninger i et tydeligt identificerbart særskilt afsnit i ledelsesberetningen, og medlemsstaterne bør ikke længere kunne undtage virksomheder fra forpligtelsen til at medtage oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål i ledelsesberetningen.

En sådan forpligtelse bidrager også til at præcisere de nationale kompetente myndigheders rolle i tilsynet med bæredygtighedsrapportering som en del af ledelsesberetningen i overensstemmelse med direktiv 2004/109/EF. Virksomheder, der skal rapportere bæredygtighedsoplysninger, bør desuden under ingen omstændigheder undtages fra forpligtelsen til at offentliggøre ledelsesberetningen, da det er vigtigt at sikre, at bæredygtighedsoplysninger er offentligt tilgængelige.

- (51) I henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, en redegørelse for virksomhedsledelsen i deres ledelsesberetning, som bl.a. skal indeholde en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. I henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU har virksomhederne fleksibilitet til at beslutte, hvilke aspekter af mangfoldighed de rapporterer om. De er ikke udtrykkeligt forpligtede til at medtage oplysninger om særlige aspekter af mangfoldighed. For at gøre fremskridt med hensyn til at opnå en mere ligelig kønsfordeling i den økonomiske beslutningstagning skal det sikres, at virksomheder værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, altid rapporterer om deres politikker for kønsdiversitet for og gennemførelsen heraf. For at undgå unødvendige administrative byrder bør disse virksomheder imidlertid have mulighed for at rapportere nogle af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU, sammen med andre bæredygtighedsrelaterede oplysninger. Hvis de beslutter sig for at gøre dette, skal redegørelsen for virksomhedsledelse indeholde en henvisning til virksomhedens bæredygtighedsrapportering, og de oplysninger, der er i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2013/34/EU, bør fortsat være underlagt revisionskravene for redegørelsen for virksomhedsledelse.

- (52) I henhold til artikel 33 i direktiv 2013/34/EU skal medlemsstaterne sikre, at medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer kollektivt har ansvar for at sikre, at (konsoliderede) årsregnskaber, (konsoliderede) ledelsesberetninger og (konsoliderede) redegørelser for virksomhedsledelse udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i nævnte direktiv. Dette kollektive ansvar bør udvides til de digitaliseringskrav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2019/815, kravet om at overholde Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering og kravene om markering af bæredygtighedsrapportering.
- (53) I forbindelse med revision skelnes mellem erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed og erklæringsopgaver med høj grad af sikkerhed. Konklusionen i forbindelse med en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed udtrykkes normalt negativt med en erklæring om, at der ikke er konstateret forhold, som giver revisor anledning til at konkludere, at erklæringsemnet indeholder væsentlig fejlinformation. Revisoren udfører færre kontroller end ved en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed. En erklæringsopgave med begrænset sikkerhed kræver derfor mindre arbejde end en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed. Arbejdsindsatsen i forbindelse med en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed indebærer omfattende procedurer, herunder overvejelser om den rapporterende virksomheds interne kontrol og substans-test, og er derfor betydeligt større end ved en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed. Konklusionen af denne type opgave er normalt en positivt udtrykt konklusion om målingen af erklæringsemnet i forhold til tidligere fastsatte kriterier. I henhold til artikel 19a, stk. 5, og artikel 29a, stk. 5, i direktiv 2013/34/EU skal medlemsstaterne sikre, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om den ikkefinansielle redegørelse eller den særskilte rapport er blevet fremlagt. Det kræves ikke, at en uafhængig udbyder af revisionstjenester kontrollerer oplysningerne, selv om medlemsstaterne gives mulighed for at kræve en sådan kontrol, hvis de ønsker det.

Hvis der ikke stilles krav om revision af bæredygtighedsrapportering, i modsætning til kravet om, at revisoren skal udføre en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed for årsregnskaber, vil det true troværdigheden af de fremlagte bæredygtighedsoplysninger, og de tilsigtede brugeres behov for disse oplysninger vil derfor ikke blive opfyldt. Selv om målet er at have samme grad af revision af finansiell rapportering og bæredygtighedsrapportering, skaber manglen på en fælles aftalt standard for revision af bæredygtighedsrapportering en risiko for forskellige opfattelser af og forventninger til, hvad en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed omfatter forskellige kategorier af bæredygtighedsoplysninger, navnlig med hensyn til fremadrettede og kvalitative oplysninger. Der bør derfor overvejes en progressiv tilgang til at øge det revisionsniveau, der kræves for bæredygtighedsoplysninger, først med en forpligtelse for revisoren eller revisionsfirmaet til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporteringens opfyldelse af Unionens krav på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed. Denne udtalelse bør omfatte bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der rapporteres efter standarderne for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om markering af bæredygtighedsrapportering. Revisoren bør også vurdere, om virksomhedens rapportering opfylder rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852.

For at sikre en fælles forståelse af og forventninger til, hvad en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed omfatter, bør revisoren eller revisionsfirmaet forpligtes til at afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed vedrørende bæredygtighedsrapporteringens opfyldelse af Unionens krav, når Kommissionen vedtager standarder for revision med høj grad af sikkerhed af bæredygtighedsrapportering, seks år efter at revisions- og rapporteringskravene har fundet anvendelse for første gang. Den gradvise tilgang, der går fra erklæringer med begrænset sikkerhed til høj grad af sikkerhed, vil også give mulighed for en gradvis udvikling af markedet for revision af bæredygtighedsoplysninger og af virksomhedernes rapporteringspraksis. Endelig vil denne gradvise tilgang sikre, at stigningen i omkostningerne for de rapporterende virksomheder indfases gradvist, idet høj grad af sikkerhed er dyrere end begrænset sikkerhed. Virksomheder, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, kan beslutte at lade en udtalelse om deres bæredygtighedsrapportering være baseret på en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, hvis de ønsker det, og i så fald anses de for at have opfyldt forpligtelsen til at lade en udtalelse være baseret på en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed. Det skal bemærkes, at udtalelsen med høj grad af sikkerhed vedrørende fremadrettede oplysninger kun er en erklæring om, at sådanne oplysninger er udarbejdet i overensstemmelse med gældende standarder.

- (54) Revisorer eller revisionsfirmaer kontrollerer allerede årsregnskaber og ledelsesberetninger. Revisorer eller revisionsfirmaers revision af bæredygtighedsrapportering vil bidrage til at sikre sammenhæng og konsekvens mellem finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger, hvilket er særlig vigtigt for brugerne af bæredygtighedsoplysninger. Der er imidlertid en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorernes uafhængighed og øge revisionshonorarerne eller honorarerne for erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering. Det ville derfor være ønskeligt, at virksomhederne får et bredere udvalg af uafhængige udbydere af revisionstjenester med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at akkreditere uafhængige udbydere af revisionstjenester i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008<sup>43</sup> til at afgive en udtalelse om bæredygtighedsrapportering, som bør offentliggøres sammen med ledelsesberetningen. Medlemsstaterne bør endvidere have mulighed for at tillade, at en anden revisor end den, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaberne, afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapportering. Hvis medlemsstaterne derudover tillader, at uafhængige udbydere af revisionstjenester udfører revision af bæredygtighedsrapportering, bør de samtidig tillade, at en anden revisor end den, der udfører den lovpligtige revision af årsregnskaberne, afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapportering.

---

<sup>43</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

Medlemsstaterne bør fastsætte krav, der sikrer kvaliteten af den erklæringsopgave med sikkerhed, som udføres af uafhængige udbydere af revisionstjenester, og sikrer, at revision af bæredygtighedsrapportering giver ensartede resultater. Alle uafhængige udbydere af revisionstjenester bør derfor være omfattet af krav, der svarer til kravene i direktiv 2006/43/EF for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering, samtidig med at de tilpasses til kendetegnene for uafhængige udbydere af revisionstjenester, som ikke udfører lovpligtig revision. Medlemsstaterne bør navnlig fastsætte tilsvarende krav med hensyn til uddannelse og eksamen, efteruddannelse, kvalitetssikringssystemer, faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt, udnævnelse og afskedigelse, tilrettelæggelse af arbejdet hos de uafhængige udbydere af revisionstjenester, undersøgelser og sanktioner og rapportering af uregelmæssigheder. Dette vil også sikre lige vilkår for alle personer og firmaer, som medlemsstaterne tillader at afgive udtalelse om revision af bæredygtighedsrapportering, herunder revisorer. Hvis en virksomhed indhenter en udtalelse fra en anden akkrediteret uafhængig udbyder af revisionstjenester end revisoren om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, bør den ikke også være forpligtet til at anmode revisoren om en sådan udtalelse. Uafhængige udbydere af revisionstjenester, som allerede er akkrediteret af en medlemsstat til revision af bæredygtighedsrapportering, bør fortsat have mulighed for at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at uafhængige udbydere af revisionstjenester, som på ikrafttrædelsesdatoen for de nye krav til uddannelse og eksamen er i gang med at gennemføre deres akkrediteringsproces, ikke er omfattet af disse nye akkrediteringskrav, forudsat at de afslutter processen inden for de følgende to år. Medlemsstaterne bør dog sikre, at alle de uafhængige udbydere af revisionstjenester, der er blevet akkrediteret af en medlemsstat til revision af bæredygtighedsrapportering inden to år efter ikrafttrædelsen af de nye akkrediteringskrav, tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering via efteruddannelse.

- (55) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF<sup>44</sup> fastsættes reglerne for lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det skal sikres, at der gælder ensartede regler for revisorens revision af regnskaber og revision af bæredygtighedsrapportering. Direktiv 2006/43/EF bør finde anvendelse, når udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen afgives af en revisor eller et revisionsfirma.
- (56) Reglerne om godkendelse og anerkendelse af revisorer og revisionsfirmaer bør give mulighed for, at revisorer uddanner sig yderligere med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør sikre, at revisorer, som ønsker at uddanne sig med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering, har den nødvendige teoretiske viden om emner, der er relevante for revision af bæredygtighedsrapportering, og kan anvende denne viden i praksis. Revisorer, som allerede er godkendt eller anerkendt af en medlemsstat, bør dog fortsat have mulighed for at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at fysiske personer, der er i gang med at gennemføre godkendelsesprocessen på ikrafttrædelsesdatoen for disse nye krav til revision af bæredygtighedsrapportering, ikke er underlagt disse nye krav, forudsat at de afslutter processen inden for de følgende to år. Medlemsstaterne bør imidlertid sikre, at revisorer, der er blevet godkendt inden to år efter ikrafttrædelsen af de nye krav, og som ønsker at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering via efteruddannelse. Fysiske personer, der beslutter kun at blive godkendt som revisorer til finansiel revision, kan på et senere tidspunkt beslutte at uddanne sig med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering.

---

<sup>44</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

Med henblik herpå bør de opfylde de nødvendige krav, som medlemsstaterne har fastsat for at sikre, at revisorer, som ønsker at uddanne sig med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering, har den nødvendige teoretiske viden om emner, der er relevante for revisionen af bæredygtighedsrapportering, og kan anvende denne viden i praksis. De bør derfor på det pågældende tidspunkt gennemføre den krævede praktiske uddannelse på otte måneder i revision af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede ydelser.

- (57) Det bør sikres, at kravene til revisorerne med hensyn til deres arbejde med den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering er overensstemmende. Det bør derfor fastsættes, at der som minimum bør være en ledende bæredygtighedspartner, som er aktivt involveret i revisionen af bæredygtighedsrapportering. Når revisorer udfører revision af bæredygtighedsrapportering, bør det kræves, at de afsætter tilstrækkelig tid til opgaven og tildeler tilstrækkelige ressourcer til, at de kan udføre deres opgaver korrekt. Endelig bør honorarerne for revision af bæredygtighedsrapportering anføres i stamkortet for hver kunde, og der bør oprettes en revisionsfil, som skal indeholde oplysninger om revisionen af bæredygtighedsrapportering. Hvis den samme revisor udfører den lovpligtige revision af årsregnskaber og revisionen af bæredygtighedsrapporteringen, kan revisionsfilen for bæredygtighedsrapporteringen indgå i revisionsfilen for den lovpligtige revision. Krav til revisorer vedrørende revision af bæredygtighedsrapportering bør dog kun finde anvendelse på revisorer, der udfører revision af bæredygtighedsrapportering.
- (58) I henhold til artikel 25 i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne indføre passende regler for at forhindre, at honorarerne for revisionen af bæredygtighedsrapportering påvirkes eller bestemmes af levering af yderligere tjenesteydelser til den virksomhed, der revideres, eller knyttes til betingelser af nogen art. I henhold til nævnte direktivs artikel 21-24 skal medlemsstaterne også sikre, at revisorer, der udfører lovpligtig revision, overholder reglerne om faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt. Af hensyn til sammenhængen bør disse regler udvides til at omfatte det arbejde, som revisorer udfører i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering.

- (59) For at sikre ensartet revisionspraksis og revision af bæredygtighedsrapportering af høj kvalitet i hele Unionen bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage standarder for revision af bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter. Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende nationale revisionsstandarder, procedurer eller krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en revisionsstandard, der dækker samme emne. I disse revisionsstandarder bør de procedurer, som revisoren skal gennemføre for at drage konklusioner om revisionen af bæredygtighedsrapportering, fastsættes. Med henblik på at lette harmoniseringen af revision af bæredygtighedsrapportering på tværs af medlemsstaterne opfordres CEAOB til at vedtage ikkebindende retningslinjer med henblik på fastlæggelse af, hvilke procedurer der skal følges, når der afgives en konklusion om bæredygtighedsrapportering, indtil Kommissionen har vedtaget en revisionsstandard herfor.
- (60) I artikel 27 i direktiv 2006/43/EF fastsættes reglerne for lovpligtig revision af en koncern. Der bør fastsættes lignende regler for revision af konsolideret bæredygtighedsrapportering.
- (61) I henhold til artikel 28 i direktiv 2006/43/EF skal revisorer eller revisionsfirmaer fremlægge resultaterne af deres lovpligtige revision i en revisionspåtegning. Der bør fastsættes lignende regler for revision af bæredygtighedsrapportering. Resultaterne af opgaven bør fremlægges i en erklæring med sikkerhed. Hvis den samme revisor udfører den lovpligtige revision af årsregnskaber og revisionen af bæredygtighedsrapporteringen, kan oplysningerne om erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapporteringen indgå i revisionspåtegningen.

- (62) I henhold til artikel 29 i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne indføre et system til kvalitetssikring af revisorer og revisionsfirmaer. For at sikre, at der også udføres kvalitetssikringskontrol af revision af bæredygtighedsrapportering, og at de personer, der udfører kvalitetssikringskontrol, har tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision af bæredygtighedsrapportering og bæredygtighedsrapportering, bør dette krav om oprettelse af et system til kvalitetssikring udvides til at omfatte revision af bæredygtighedsrapportering. Personer, der udfører kvalitetssikringskontrol i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering, bør i en overgangsperiode indtil den 31. december 2025 være fritaget fra kravet om relevant erfaring inden for revision af bæredygtighedsrapportering eller bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede ydelser.
- (63) I henhold til kapitel VII i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne indføre et undersøgelses- og sanktionssystem for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision. I henhold til nævnte direktivs kapitel VIII skal medlemsstaterne tilrettelægge et effektivt system for offentligt tilsyn og sikre, at reguleringsrammerne for offentlige tilsynssystemer muliggør et effektivt samarbejde på EU-plan vedrørende medlemsstaternes tilsynsaktiviteter. Disse krav bør udvides til at omfatte revisorer og revisionsfirmaer, der udfører erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem undersøgelses-, sanktions- og tilsynsrammerne for revisorens arbejde med den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering.

- (64) Artikel 37 og 38 i direktiv 2006/43/EF indeholder regler om udnævnelse og afskedigelse af revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision. Disse regler bør udvides til at omfatte revision af bæredygtighedsrapportering for at sikre overensstemmelse mellem de regler, der gælder for revisorens arbejde med den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering.
- (65) I henhold til artikel 39 i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne sikre, at hver virksomhed af interesse for offentligheden har et revisionsudvalg, og udvalgets opgaver i forbindelse med den lovpligtige revision er anført i artiklen. Dette revisionsudvalg bør tildeles visse opgaver i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering. Disse opgaver bør omfatte en forpligtelse til at underrette bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed om resultatet af revisionen af bæredygtighedsrapportering og til at forklare, hvordan revisionsudvalget har bidraget til integriteten af bæredygtighedsrapporteringen, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces. Medlemsstaterne bør kunne tillade, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering, udføres af bestyrelsen eller tilsynsorganet som helhed eller af et særligt organ, der er oprettet af bestyrelsen eller tilsynsorganet.
- (66) Artikel 45 i direktiv 2006/43/EF indeholder krav om registrering af og tilsyn med tredjelandrevisorer og -revisionsfirmaer. For at sikre, at der findes en sammenhængende ramme for revisorers arbejde med både lovpligtig revision og revision af bæredygtighedsrapportering, bør disse krav udvides til at omfatte revision af bæredygtighedsrapportering.

(67) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014<sup>45</sup> finder anvendelse på revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden. For at sikre revisors uafhængighed ved udførelsen af en revision fastsætter nævnte forordning en grænse for honorarer for andre ydelser, som vedkommende kan modtage. Det er vigtigt at præcisere, at revision af bæredygtighedsrapportering ikke bør medregnes i beregningen af denne grænse. Endvidere forbyder nævnte forordnings artikel 5 udførelsen af visse ikkerevisionsydelser i bestemte perioder, når den lovpligtige revisor udfører den finansielle revision. Ydelser i forbindelse med udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, herunder konsulentytelser, bør også forbydes i den periode, der er fastsat i forordningen. Forbuddene bør gælde i alle tilfælde, hvor den lovpligtige revisor udfører lovpligtig revision af regnskaber. For at sikre den lovpligtige revisors uafhængighed bør visse ikkerevisionsydelser ligeledes forbydes, når vedkommende udfører revision af bæredygtighedsrapportering. I henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 537/2014 skal en lovpligtig revisor underrette den reviderede virksomhed om uregelmæssigheder og under visse omstændigheder de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til at undersøge sådanne uregelmæssigheder. Disse forpligtelser bør om nødvendigt også udvides til revisorer og revisionsfirmaer med hensyn til disses revision af bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden.

---

<sup>45</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77).

(70) I henhold til artikel 24 i direktiv 2004/109/EF har de nationale tilsynsmyndigheder til opgave at sikre, at virksomheder værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, overholder rapporteringskravene. I nævnte direktivs artikel 4 angives årsregnskabet indhold, men der mangler en udtrykkelig henvisning til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, hvorefter der skal udarbejdes en (konsolideret) ikkefinansiel redegørelse. Dette bevirker, at de nationale kompetente myndigheder i nogle medlemsstater ikke har retligt mandat til at føre tilsyn med disse ikkefinansielle redegørelser, navnlig når disse regnskaber offentliggøres i en særskilt beretning uden for årsregnskabet, hvilket medlemsstaterne i øjeblikket kan tillade. I artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/109/EF skal der derfor indsættes en henvisning til bæredygtighedsrapportering. Det er også nødvendigt at kræve, at udstederens ansvarlige i årsregnskabet erklærer, at ledelsesberetningen efter deres bedste overbevisning er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering. I betragtning af den nye karakter af disse rapporteringskrav bør Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed desuden udstede retningslinjer til de nationale kompetente myndigheder med henblik på at fremme et ensartet tilsyn med bæredygtighedsrapportering udført af udstedere omfattet af direktiv 2004/109/EF. Disse retningslinjer bør kun finde anvendelse på tilsyn med virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder.

- (71) Medlemsstaterne opfordres til at vurdere virkningen af deres gennemførelsesretsakt på SMV'er for at sikre, at de ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt, idet der lægges særlig vægt på mikrovirksomheder og administrative byrder, og til at offentliggøre resultaterne af disse vurderinger. Medlemsstaterne bør overveje at indføre foranstaltninger til at støtte SMV'er i deres anvendelse af de frivillige forenklede rapporteringsstandarder.
- (72) Direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

*Artikel 1*

***Ændring af direktiv 2013/34/EU***

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende som stk. 3 og 3a:

"3. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 29d, 29a, 30 og 33, artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), artikel 34, stk. 2 og 3, og artikel 51 i dette direktiv, finder også anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende følgende virksomheder, uanset deres retlige form, forudsat at de er store virksomheder eller små og mellemstore virksomheder, som er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), i dette direktiv:

- a) forsikringsselskaber som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF<sup>46</sup>
- b) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013<sup>47</sup>.

Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende de i første afsnit omhandlede samordningsforanstaltninger på de virksomheder, der er nævnt i artikel 2, stk. 5, nr. 2)-23), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU<sup>48</sup>.

---

<sup>46</sup> Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

<sup>47</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

<sup>48</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- 3a. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 29d og 29a, finder ikke anvendelse på de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 2, nr. 12), litra b) og f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088, forudsat at det finansielle produkt ikke er selvforvaltet."

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

- a) Nr. 5) affattes således:

"5) "nettoomsætning": provenu fra salg af produkter og tjenesteydelser med fradrag af herpå ydede prisnedsdrag samt af merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med omsætningen; for kreditinstitutter som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i dette direktiv, defineres "nettoomsætning" i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 1986/635; for forsikringsselskaber som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 3, litra a), defineres "nettoomsætning" i overensstemmelse med artikel 35 i Rådets direktiv 1991/674".

- b) Følgende tilføjes som nr. 17) til 20):

"17) "bæredygtighedsspørgsmål": miljømæssige og sociale rettigheder, menneskerettigheder samt ledelsesmæssige faktorer, herunder bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088<sup>49</sup>

18) "bæredygtighedsrapportering": rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med dette direktivs artikel 19a, 29a og 29d

---

<sup>49</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

- 19) "centrale immaterielle ressourcer": ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse
- 20) "uafhængig udbyder af revisionstjenester": et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008<sup>50</sup>\*<sup>5</sup> med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa)."

2a) I stk. 19 tilføjes følgende afsnit:

"Store virksomheder omhandlet i artikel 3, stk. 4, og små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2 og 3, der er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), rapporterer oplysninger om de centrale immaterielle ressourcer, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og beskriver denne afhængighed, og hvordan de er en kilde til virksomhedens værdiskabelse."

3) Artikel 19a affattes således:

---

<sup>50</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

### **Bæredygtighedsrapportering**

1. Store virksomheder omhandlet i artikel 3, stk. 4, og små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2 og 3, der er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1, litra a), og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation.

Disse oplysninger skal tydeligt kunne identificeres i ledelsesberetningen i et særskilt afsnit i denne.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal omfatte:
  - a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder:
    - i) modstandsdygtigheden for virksomhedens forretningsmodel og -strategi over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål
    - ii) virksomhedens muligheder i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål
    - iii) virksomhedens planer for at sikre, at virksomhedens forretningsmodel og -strategi er forenelig med overgangen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen
    - iv) hvordan der i virksomhedens forretningsmodel og -strategi tages hensyn til interesserne hos virksomhedens interessenter og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål

- v) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål
- b) en beskrivelse af de mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, og virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål
- c) en beskrivelse af administrations-, ledelses- og tilsynsorganernes rolle med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål
- d) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål
- e) en beskrivelse af:
  - i) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål
  - ii) de væsentligste faktiske eller potentielle negative virkninger i forbindelse med virksomhedens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde
  - iii) eventuelle foranstaltninger, der er truffet af virksomheden, og resultatet af sådanne foranstaltninger for at forebygge, afbøde eller afhjælpe faktiske eller potentielle negative virkninger
- f) en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål, herunder virksomhedens væsentligste afhængighed af sådanne forhold, og hvordan virksomheden styrer disse risici
- g) indikatorer, som er relevante for oplysningerne omhandlet i litra a)-f).

Virksomhederne skal rapportere om den procedure, der er gennemført for at udpege de oplysninger, som de har medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med stk. 1, og de skal i denne proces tage hensyn til kort-, mellem- og langsigtede horisonter.

3. Hvis det er relevant, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indeholde oplysninger om virksomhedens værdikæde, herunder virksomhedens egne aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde.

Hvis det er relevant, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 19, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

4. Virksomhederne skal rapportere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-3, i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 29b.
5. Uanset artikel 19a, stk. 2-4, og med forbehold af stk. 7 og 7a kan små og mellemstore virksomheder omhandlet i stk. 1, små og ikkekomplekse institutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013 samt captive-forsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 2), i direktiv 2009/138/EF og captive-genforsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 5), i direktiv 2009/138/EF begrænse deres bæredygtighedsrapportering til følgende oplysninger:

- a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi
- b) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål
- c) virksomhedens væsentligste faktiske eller potentielle negative virkninger med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne faktiske eller potentielle negative virkninger
- d) de væsentligste risici for virksomheden i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici
- e) centrale indikatorer, som er nødvendige for oplysningerne omhandlet i litra a)-d).

Små og mellemstore virksomheder, små og ikkekomplekse institutter og captive-forsikrings- og -genforsikringsselskaber, der gør brug af denne undtagelse, skal rapportere i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder omhandlet i artikel 29c.

- 6. Virksomheder, der opfylder kravene i stk. 1-4, og virksomheder, der gør brug af undtagelsen i stk. 5, anses for at have opfyldt kravet i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit.

7. En virksomhed ("den fritagne dattervirksomhed"), som er dattervirksomhed, er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en modervirksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og 29a. En virksomhed, der er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, er også fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for den pågældende modervirksomhed, og hvis den konsoliderede bæredygtighedsrapportering er udarbejdet på en måde, der svarer til standarderne for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 29b, som er fastsat i overensstemmelse med de relevante foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF<sup>51</sup>.

Fritagelsen i første afsnit er underlagt følgende betingelser:

- i) Ledelsesberetningen for den fritagne dattervirksomhed indeholder alle følgende oplysninger:
  - a) navn og hjemsted for den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med dette direktivs artikel 29 og 29a eller på en måde, der svarer til standarderne for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 29b, som er fastsat i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF.

---

<sup>51</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (*EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38*)."

- b) internetlinks til den konsoliderede ledelsesberetning for modervirksomheden, jf. første afsnit, og til den udtalelse, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), eller den udtalelse, der er omhandlet i nr. ii) i dette afsnit
  - c) den omstændighed, at virksomheden er fritaget for forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4.
- ii) Når den i første afsnit omhandlede modervirksomhed er etableret i et tredjeland, skal dens konsoliderede ledelsesberetning og den udtalelse, som på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed er afgivet af en eller flere personer eller firmaer, der er bemyndiget til at afgive udtalelse om revision af bæredygtighedsrapportering i henhold til den nationale lovgivning, som gælder for den virksomhed, der har udarbejdet den konsoliderede ledelsesberetning, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 30 på den i lovgivningen i den medlemsstat, som den fritagne dattervirksomhed hører under, foreskrevne måde.

Den medlemsstat, som den fritagne dattervirksomhed hører under, kan kræve, at der i den konsoliderede ledelsesberetning for modervirksomheden, offentliggøres oplysninger på et sprog, som den accepterer, og at enhver nødvendig oversættelse til disse sprog bekræftes.

Virksomheder, der er fritaget for at udarbejde en ledelsesberetning i henhold til dette direktivs artikel 37, behøver ikke at afgive oplysningerne i andet afsnit, nr. i), litra a), b) og c), forudsat at de offentliggør den konsoliderede ledelsesberetning, jf. første afsnit i dette stykke, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 37.

Med henblik på første afsnit, og hvis artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse, behandles kreditinstitutter omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, litra b), som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem på de betingelser, der er fastsat i samme artikel, som dattervirksomheder af det centrale organ.

Med henblik på første afsnit behandles forsikringsselskaber omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, litra a), som er en del af en koncern på grundlag af en tilknytning, jf. artikel 212, stk. 1, litra c), nr. ii), i direktiv 2009/138/EF, der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), som dattervirksomheder af den pågældende koncerns modervirksomhed.

- 7a. Fritagelsen i stk. 7 finder også anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, der er omfattet af kravene i denne artikel."

*[flyttet til kapitel 6a som 29b og 29c og til kapitel 6b som 29d]*

- 5) I artikel 20, stk. 1, foretages følgende ændringer:

- a) Litra g) affattes således:

"g) en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår køn og andre aspekter som f.eks. alder eller uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige baggrunde, målene for denne mangfoldighedspolitik, hvordan den er blevet gennemført, og resultaterne i rapporteringsperioden. Hvis der ikke anvendes en sådan politik, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således."

b) Følgende afsnit tilføjes:

"Virksomheder, der er omfattet af artikel 19a, kan opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1, litra g), hvis de medtager de oplysninger, der kræves i henhold til dette litra, i deres bæredygtighedsrapportering, og redegørelsen for virksomhedsledelse indeholder en henvisning hertil."

6) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 4 affattes litra b) således:

"b) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede ledelsesberetning for den større helhed af virksomheder udarbejdes af modervirksomheden for denne helhed i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som modervirksomheden henhører under, i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a eller i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002"

b) i stk. 8 affattes litra b), nr. i), således:

"i) i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a"

c) i stk. 8 affattes litra b), nr. iii), således:

"iii) på en måde, som er ligeværdig med konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a, eller".

7) Artikel 29a affattes således:

### **Konsolideret bæredygtighedsrapportering**

1. Modervirksomheder i store koncerner som omhandlet i artikel 3, stk. 7, medtager i deres konsoliderede ledelsesberetning de oplysninger, der er nødvendige for at forstå koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og de oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker koncernens udvikling, resultat og situation.

Disse oplysninger skal tydeligt kunne identificeres i ledelsesberetningen i et særskilt afsnit i denne.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal omfatte:
  - a) en kort beskrivelse af koncernens forretningsmodel og -strategi, herunder:
    - i) modstandsdygtigheden for koncernens forretningsmodel og -strategi over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål
    - ii) koncernens muligheder i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål
    - iii) koncernens planer for at sikre, at koncernens forretningsmodel og -strategi er forenelig med overgangen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen
    - iv) hvordan der i koncernens forretningsmodel og -strategi tages hensyn til interesserne hos koncernens interessenter og til koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål
    - v) hvordan koncernens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

- b) en beskrivelse af de mål vedrørende bæredygtighed, som koncernen har fastsat, og koncernens fremskridt med hensyn til at nå disse mål
- c) en beskrivelse af administrations-, ledelses- og tilsynsorganernes rolle med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål
- d) en beskrivelse af koncernens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål
- e) en beskrivelse af:
  - i) due diligence-procedurer, der er gennemført af koncernen med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål
  - ii) de væsentligste faktiske eller potentielle negative virkninger i forbindelse med koncernens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde
  - iii) eventuelle foranstaltninger, der er truffet af koncernen, og resultatet af sådanne foranstaltninger for at forebygge, afbøde eller afhjælpe faktiske eller potentielle negative virkninger
- f) en beskrivelse af de væsentligste risici for koncernen i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål, herunder koncernens væsentligste afhængighed af sådanne spørgsmål, og hvordan koncernen styrer disse risici
- g) indikatorer, som er relevante for oplysningerne omhandlet i litra a)-f).

Modervirksomhederne skal rapportere om, hvilken procedure der er anvendt for at udpege de oplysninger, som de har medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med stk. 1, og de skal i denne proces inddrage til kort-, mellem- og langsigtede horisonter.

3. Hvis det er relevant, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indeholde oplysninger om koncernens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde.

Hvis det er relevant, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, også indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med dette direktivs artikel 29, og beløb, der er anført i det konsoliderede årsregnskab.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for koncernens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af koncernens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

4. Modervirksomheder skal rapportere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-3, i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 29b.
6. En modervirksomhed, der opfylder kravene i stk. 1-4, anses for at have opfyldt kravene i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 19a.

7. En modervirksomhed ("den fritagne modervirksomhed"), som desuden er dattervirksomhed, er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende fritagne modervirksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en anden virksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og nærværende artikel. En modervirksomhed, der er dattervirksomhed i en modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, er også fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for den pågældende modervirksomhed, og hvis den konsoliderede bæredygtighedsrapportering er udarbejdet på en måde, der svarer til standarderne for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 29b, som er fastsat i overensstemmelse med de relevante foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF.

Fritagelsen i første afsnit er underlagt følgende betingelser:

- i) Ledelsesberetningen for den fritagne modervirksomhed indeholder alle følgende oplysninger:
  - a) navn og hjemsted for den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med artikel 29 og denne artikel eller på en måde, der svarer til standarderne for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 29b, som er fastsat i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF
  - b) internetlinks til den konsoliderede ledelsesberetning for modervirksomheden, jf. første afsnit, og til den udtalelse, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), eller den udtalelse, der er omhandlet i nr. ii) i dette afsnit

- c) den omstændighed, at modervirksomheden er fritaget for forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4.
- ii) Når den i første afsnit omhandlede modervirksomhed er etableret i et tredjeland, skal dens konsoliderede ledelsesberetning og den udtalelse, som på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed er afgivet af en eller flere personer eller firmaer, der er bemyndiget til at afgive udtalelse om revisionen af bæredygtighedsrapportering i henhold til den nationale lovgivning, som gælder for den virksomhed, der har udarbejdet den konsoliderede ledelsesberetning, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 30 på den i lovgivningen i den medlemsstat, som den fritagne modervirksomhed hører under, foreskrevne måde.

Den medlemsstat, som den fritagne modervirksomhed, hører under, kan kræve, at der i den konsoliderede ledelsesberetning for modervirksomheden offentliggøres oplysninger på et sprog, som den accepterer, og at enhver nødvendig oversættelse til disse sprog bekræftes.

Modervirksomheder, der er fritaget for at udarbejde en ledelsesberetning i henhold til dette direktivs artikel 37, behøver ikke at afgive oplysningerne i andet afsnit, nr. i), litra a), b) og c), forudsat at de offentliggør den konsoliderede ledelsesberetning, jf. første afsnit i dette stykke, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 37.

Med henblik på første afsnit, og hvis artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse, behandles kreditinstitutter omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, litra b), som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem på de betingelser, der er fastsat i samme artikel, som dattervirksomheder af det centrale organ.

Med henblik på første afsnit behandles forsikringsselskaber omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, litra a), som er en del af en koncern på grundlag af en tilknytning, jf. artikel 212, stk. 1, litra c), nr. ii), i direktiv 2009/138/EF, der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), som dattervirksomheder af den pågældende koncerns modervirksomhed.

7a. Fritagelsen i stk. 7 finder også anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, der er omfattet af kravene i denne artikel."

7b) Artikel 29b og 29c tilføjes

#### *"Artikel 29b*

#### ***Standarder for bæredygtighedsrapportering***

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering. I disse standarder for bæredygtighedsrapportering angives de oplysninger, som virksomheder skal rapportere i henhold til artikel 19a og 29a, og den struktur, hvori disse oplysninger skal rapporteres, angives, hvor det er relevant. Navnlig gælder det, at:

- a) Kommissionen senest den 31. oktober 2022 vedtager delegerede retsakter med nærmere bestemmelser om de oplysninger, som selskaber skal rapportere i henhold til artikel 19a, stk. 1 og 2, og i givet fald artikel 29a, stk. 1 og 2, og de oplysninger, der som minimum svarer til behovene hos deltagere på det finansielle marked, der er omfattet af oplysningsforpligtelserne i forordning (EU) 2019/2088.
- b) Kommissionen senest den 31. oktober 2023 vedtager delegerede retsakter med nærmere bestemmelser om:
  - i) de supplerende oplysninger, som virksomheder skal rapportere vedrørende de bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, der er anført i artikel 19a, stk. 2), hvis det er nødvendigt
  - ii) de oplysninger, som virksomhederne skal rapportere, og som er specifikke for den sektor, de opererer i.

Kommissionen reviderer mindst hvert tredje år efter anvendelsesdatoen enhver delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel under hensyntagen til den tekniske rådgivning fra Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) og ændrer om nødvendigt en sådan delegeret retsakt for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen med hensyn til internationale standarder.

Kommissionen hører mindst en gang om året i fællesskab medlemsstaternes ekspertgruppe om bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 og regnskabskontroludvalget omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1606/2002 om EFRAGS's arbejdsprogram for så vidt angår udviklingen af standarder for bæredygtighedsrapportering.

2. I standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, skal det kræves, at de oplysninger, der skal rapporteres, er forståelige, relevante, verificerbare og sammenlignelige og er gengivet på en troværdig måde.

Under hensyntagen til genstanden for en bestemt standard skal standarder for bæredygtighedsrapportering:

- a) angive de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om følgende miljøforhold:
  - i) modvirkning af klimaændringer
  - ii) tilpasning til klimaændringer
  - iii) vand- og havressourcer
  - iv) ressourceanvendelse og cirkulær økonomi
  - v) forurening
  - vi) biodiversitet og økosystemer
- b) angive de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om følgende sociale faktorer og menneskerettighedsfaktorer:
  - i) lige muligheder for alle, herunder ligestilling mellem kønnene og samme løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, uddannelse og kompetenceudvikling samt beskæftigelse og inklusion af handicappede
  - ii) arbejdsvilkår, herunder sikker og fleksibel beskæftigelse, løn, social dialog, kollektive overenskomstforhandlinger og inddragelse af arbejdstagerne, balance mellem arbejdsliv og privatliv og et sundt, sikkert og veletilpasset arbejdsmiljø

- iii) respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, de demokratiske principper og standarderne i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter ("International Bill of Human Rights") og FN's andre centrale menneskerettighedskonventioner, ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, ILO's grundlæggende konventioner og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder.
- c) angive de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om følgende ledelsesmæssige faktorer:
- i) den rolle, som virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og deres ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller få adgang til sådan ekspertise og færdigheder
  - ia) hovedelementerne i virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med bæredygtighedsrapporteringsprocessen
  - ii) forretningsetik og virksomhedskultur, herunder bekæmpelse af korruption og bestikkelse
  - iii) virksomhedens politiske forpligtelser, herunder dens lobbyvirksomhed
  - iv) ledelse og kvaliteten af forbindelserne med kunder, leverandører og samfundsgrupper, der er berørt af virksomhedens aktiviteter, herunder betalingspraksis

*[flyttet til ia]*

- 2a. I standarderne for bæredygtighedsrapportering angives de fremadrettede og retrospektive oplysninger samt kvalitative og kvantitative oplysninger, der skal rapporteres af virksomhederne, alt efter hvad der er relevant.

- 2b. I standarderne tages der også hensyn til de vanskeligheder, som virksomhederne kan støde på i forbindelse med indsamling af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, især fra dem, der ikke er forpligtet til at offentliggøre bæredygtighedsoplysninger i henhold til artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU, og fra leverandører på nye markeder og i nye vækstøkonomier. De skal angive oplysninger om værdikæder, som står i rimeligt forhold til og er relevante for aktiviteterens omfang og kompleksitet samt for kapaciteten og karakteristikaene for virksomhederne i værdikæderne, især de virksomheder, der ikke er underlagt forpligtelserne til bæredygtighedsrapportering i dette direktivs artikel 19a eller 29a. I de første tre år af dette direktivs anvendelse skal virksomheden desuden, i det tilfælde at ikke alle nødvendige oplysninger om forretningsforbindelser og forsyningskæde er tilgængelige, medtage de oplysninger, som den er i besiddelse af, samt en erklæring om, at forretningsforbindelserne og virksomhederne i dens værdikæde ikke stillede de nødvendige oplysninger til rådighed.
3. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til stk. 1, skal den i videst muligt omfang tage hensyn til:
- a) arbejdet med globale initiativer til fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering og eksisterende standarder og rammer for naturkapitalregnskaber og for drivhusgasopgørelser, ansvarlig forretningsskik, virksomhedernes sociale ansvar og bæredygtig udvikling
  - b) de oplysninger, som deltagere på det finansielle marked skal have for at opfylde deres oplysningsforpligtelser i henhold til forordning (EU) 2019/2088 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning
  - c) de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852<sup>52</sup>

---

<sup>52</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- d) de oplysningskrav, der gælder for benchmarkadministratorer i benchmarkerklæringen og i benchmarkmetodologien, og minimumsstandarderne for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816<sup>53</sup>, (EU) 2020/1817<sup>54</sup> og (EU) 2020/1818<sup>55</sup>
- e) de oplysninger, der er anført i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 434a i forordning (EU) nr. 575/2013<sup>56</sup>
- f) Kommissionens henstilling 2013/179/EU<sup>57</sup>
- g) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF<sup>58</sup>

---

<sup>53</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår redegørelsen i benchmarkerklæringen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer er afspejlet i hvert benchmark, der leveres og offentliggøres (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 1).

<sup>54</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsindholdet af redegørelsen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer afspejles i benchmarkmetodologien (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 12).

<sup>55</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsstandarder for EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17).

<sup>56</sup> Kommissionens gennemførelsesforordning om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende institutters offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i ottende del, afsnit II og III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (C(2021)1595).

<sup>57</sup> Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

<sup>58</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- h) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009<sup>59</sup>.

*Artikel 29c*

***Standarder for bæredygtighedsrapportering for SMV'er***

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering, der står i rimeligt forhold til og er relevante for aktiviteterne omfang og kompleksitet og for små og mellemstore virksomheders kapacitet og karakteristika. I disse standarder for bæredygtighedsrapportering angives det for disse små og mellemstore virksomheder, jf. artikel 2, nr. 1), litra a), hvilke oplysninger, der skal rapporteres i overensstemmelse med artikel 19a, stk. 5.

I rapporteringsstandarderne for små og mellemstore virksomheder skal der tages hensyn til kriterierne i artikel 29b, stk. 2, 2a, 2b og 3. De skal også i videst muligt omfang angive den struktur, hvori disse oplysninger skal rapporteres.

Kommissionen reviderer mindst hvert tredje år efter anvendelsesdatoen enhver delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel under hensyntagen til den tekniske rådgivning fra Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) og ændrer om nødvendigt en sådan delegeret retsakt for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen med hensyn til internationale standarder.

Kommissionen vedtager disse delegerede retsakter senest den 31. oktober 2023."

- 7c) En ny kapiteloverskrift indsættes:

---

<sup>59</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

## "Kapitel 6b – Elektronisk format"

7d) En ny artikel tilføjes

*"Artikel 29d*

### ***Fælles elektronisk rapporteringsformat***

1. Virksomheder, der er omfattet af artikel 19a, udarbejder deres ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er omhandlet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815<sup>60</sup>, og markerer deres bæredygtighedsrapportering, herunder de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det format, der er omhandlet i nævnte delegerede forordning.
2. Modervirksomheder, der er omfattet af artikel 29a, udarbejder deres konsoliderede ledelsesberetninger i det fælles elektroniske rapporteringsformat, der er omhandlet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815, og markerer deres bæredygtighedsrapportering, herunder de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det format, der er omhandlet i nævnte delegerede forordning.

8) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 erstattes af følgende:

---

<sup>60</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1)."

"1. Medlemsstaterne sikrer inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end 12 måneder efter balancetidspunktet, at virksomhederne offentliggør det behørigt godkendte årsregnskab og ledelsesberetningen i det format, der er foreskrevet i dette direktivs artikel 29d, hvor det er relevant, såvel som revisors eller revisionsfirmaets påtegning og udtalelse, der er omhandlet i artikel 34 i nærværende direktiv, efter de bestemmelser, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med afsnit 1, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132.

Hvis en uafhængig udbyder af revisionstjenester afgiver den udtalelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), offentliggøres denne udtalelse sammen med de dokumenter, der er omhandlet i første afsnit.

Medlemsstaterne kan dog undtage virksomheder fra pligten til at offentliggøre ledelsesberetningen, såfremt et eksemplar af beretningen i dens helhed eller uddrag heraf let kan rekvireres på anmodning til en pris, der ikke overstiger de administrative omkostninger.

Undtagelsen i tredje afsnit finder ikke anvendelse på virksomheder, der er omfattet af artikel 19a og 29a."

9) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at følgende dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i givet fald med de internationale regnskabsstandards, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002, med delegeret forordning 2019/815, med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i dette direktivs artikel 29b eller artikel 29c, hvor det er relevant, og med kravene i dette direktivs artikel 29d:

- a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt
- b) det konsoliderede regnskab, de konsoliderede ledelsesberetninger og den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt."

9a) I kapitel 8 foretages følgende ændringer:

***Revision og revision af bæredygtighedsrapportering***

10) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, ændres således:

i) Litra a), nr. ii), affattes således:

"ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i artikel 19a".

ii) Følgende indsættes som litra aa):

aa) afgive en udtalelse, hvis det er relevant, på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed for så vidt angår bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med kravene i dette direktiv, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de rapporteringsstandarder, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller artikel 29c, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der rapporteres efter disse rapporteringsstandarder, og overholdelsen af kravet om markering af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og af overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852".

b) Stk. 3 erstattes af følgende:

"3. Medlemsstaterne kan tillade, at en anden revisor eller et andet revisionsfirma end den eller det, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaber, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa).

3a. Medlemsstaterne kan tillade, at en uafhængig udbyder af revisionstjenester afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), såfremt denne uafhængige udbyder af revisionstjenester er omfattet af krav, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF<sup>61</sup> for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering, jf. artikel 2, nr. 22), i nævnte direktiv, navnlig kravene om:

- i) uddannelse og eksamen, som sikrer, at uafhængige udbydere af revisionstjenester erhverver den nødvendige ekspertise vedrørende bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering
- ii) efteruddannelse
- iii) kvalitetssikringssystemer
- iv) faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt
- v) udnævnelse og afskedigelse
- vi) undersøgelser og sanktioner

---

<sup>61</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (*EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87*).

- vii) tilrettelæggelsen af den uafhængige udbyder af revisionstjenesters arbejde, navnlig hvad angår tilstrækkelige ressourcer og personale og vedligeholdelse af kundestamkort og filer og
- viii) rapportering af uregelmæssigheder.

Hvis en uafhængig udbyder af revisionstjenester afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), sikrer medlemsstaterne, at den pågældende udtalelse er udarbejdet i henhold til artikel 26a, 27a og 28 a i direktiv 2006/43/EF, og at revisionsudvalget eller et særligt udvalg såfremt relevant kontrollerer og overvåger den uafhængige udbyder af revisionstjenesters uafhængighed i henhold til artikel 39, stk. 6, litra e), i direktiv 2006/43/EF.

Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af revisionstjenester, der inden den 1. januar 2024 er akkrediteret til revision af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamen omhandlet i første afsnit, nr. i).

Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af revisionstjenester, der den 1. januar 2024 er i gang med akkrediteringsprocessen i overensstemmelse med de relevante nationale krav, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamen omhandlet i første afsnit, nr. i), for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering, forudsat at de afslutter processen inden den 1. januar 2026.

Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige udbydere af revisionstjenester omhandlet i tredje og fjerde afsnit erhverver den nødvendige viden inden for bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering gennem kravet om efteruddannelse omhandlet i første afsnit, nr. ii).

Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden for at tillade en uafhængig leverandør af revisionsydelser at afgive udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal den også tillade, at en anden lovpligtig revisor end den, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaber, gør det.

b) Følgende stykke indsættes:

"3aa. Når Kommissionen vedtager standarder for revision med høj grad af sikkerhed i henhold til artikel 26a, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/43/EU efter en analyse med henblik på at fastslå, om revision med høj grad af sikkerhed er mulig for revisorer og for virksomheder, baseres udtalelsen omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), på en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed."

11) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, artikel 29b og artikel 29c for en ubegrænset periode.

3. Den i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, artikel 29b og artikel 29c omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

b) Følgende stk. 3a indsættes:

"3a. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 29b og 29c, tager den hensyn til teknisk rådgivning fra EFRAG, såfremt sådan rådgivning

- a) er udviklet på passende vis under hensyntagen til offentligt tilsyn og gennemsigtighed og med ekspertbistand fra relevante interessenter
- b) er ledsaget af cost-benefit-analyser, der omfatter analyser af den tekniske rådgivnings virkninger på bæredygtighedsspørgsmål og
- c) er ledsaget af en redegørelse for, hvordan den tager hensyn til initiativerne og lovgivningen i artikel 29b, stk. 3.

De dokumenter, der ledsager den tekniske rådgivning fra EFRAG, fremlægges sammen med denne tekniske rådgivning.

Kommissionen hører i fællesskab medlemsstaternes ekspertgruppe om bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 og regnskabskontroludvalget omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1606/2002 om udkastet til de delegerede retsakter forud for vedtagelsen af dem som omhandlet i artikel 29b og 29c.

Kommissionen anmoder Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger om en udtalelse om den tekniske rådgivning fra EFRAG, navnlig med hensyn til dens overensstemmelse med forordning (EU) 2019/2088 og dens delegerede retsakter. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger afgiver deres udtalelser senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

Kommissionen hører også Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering nedsat i henhold til artikel 20 i forordning (EU) 2020/852 om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager de delegerede retsakter omhandlet i artikel 29b og 29c. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen."

c) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, artikel 29b og artikel 29c træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

## *Artikel 2*

### *Ændringer af direktiv 2004/109/EF*

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende litra r):

"r) "bæredygtighedsrapportering": bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU<sup>62</sup>."

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) erklæringer fra udstederens ansvarlige, med tydelig angivelse af navn og stillingsbetegnelse, om, at årsregnskabet, der er udarbejdet i overensstemmelse med gældende regnskabsstandarder, efter deres bedste overbevisning giver et retvisende billede af udstederens og de af koncernregnskabet omfattede virksomheders aktiver, passiver, finansielle stilling og resultat som helhed, og at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for den forretningsmæssige udvikling og forretningsresultatet og for udstederens og de af koncernregnskabet omfattede virksomheders stilling som helhed samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som de står overfor, og som, hvis det er relevant, er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i artikel 29b og 29c i direktiv 2013/34/EU."

---

<sup>62</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

"4. Årsregnskabet revideres i henhold til artikel 34, stk. 1, første afsnit, og artikel 34, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU.

Revisor afgiver de udtalelser om ledelsesberetningen, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), og i artikel 34, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU.

Den revisionspåtegning, der er omhandlet i artikel 28 i direktiv 2006/43/EF, undertegnet af den eller de personer, der er ansvarlige for at udføre arbejdet omhandlet i artikel 34, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU, gøres i sin helhed tilgængelig for offentligheden sammen med årsrapporten.

Hvis det er relevant, afgives erklæring med sikkerhed vedrørende bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), artikel 34, stk. 2, artikel 34, stk. 3, artikel 34, stk. 3a, og artikel 34, stk. 3aa, i direktiv 2013/34/EU.

Den erklæring med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 28a i direktiv 2006/43/EF, offentliggøres i sin helhed sammen med årsrapporten.

5. Ledelsesberetningen udarbejdes i henhold til artikel 19, artikel 19a, artikel 29d, stk. 1, og artikel 20 i direktiv 2013/34/EU, forudsat at de i disse artikler fastsatte tærskler for størrelse er overholdt.

Hvis udstederen skal udarbejde konsoliderede regnskaber, udarbejdes den konsoliderede ledelsesberetning i henhold til artikel 29d, stk. 2, artikel 29 og artikel 29a i direktiv 2013/34/EU, forudsat at de i disse artikler fastsatte tærskler for størrelse er overholdt."

- 3) I artikel 23, stk. 4, affattes tredje og fjerde afsnit således:

Kommissionen træffer på de i artikel 30, stk. 3, fastsatte betingelser efter proceduren i artikel 27, stk. 2, de nødvendige afgørelser om ækvivalens med de regnskabsstandarde og med de standarder for bæredygtighedsrapportering, jf. artikel 29b i direktiv 2013/34/EU, som benyttes af tredjelandsudstedere. Fastslår Kommissionen, at regnskabsstandarde eller standarderne for bæredygtighedsrapportering i et tredjeland ikke er ækvivalente, kan den give den pågældende udsteder tilladelse til fortsat at benytte disse standarder i en passende overgangsperiode.

Med henblik på tredje afsnit vedtager Kommissionen også ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b foranstaltninger med henblik på at fastsætte generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarde og standarder for bæredygtighedsrapportering, som er relevante for udstedere i mere end et land."

- 4) Som artikel 28d indsættes:

*"Artikel 28d*

#### ***ESMA-retningslinjer***

Efter høring af Det Europæiske Miljøagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder udsteder ESMA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om de nationale kompetente myndigheders tilsyn med bæredygtighedsrapportering."

*Artikel 3*  
**Ændringer af direktiv 2006/43/EF**

I direktiv 2006/43/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

*"Artikel 1*

***Emne***

I dette direktiv fastlægges regler for lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og for revision af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering."

- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

- a) Nr. 2)-6) affattes således:

- "2. "revisor" en fysisk person, som i overensstemmelse med dette direktiv er bemyndiget af en medlemsstats kompetente myndigheder til at udføre lovpligtig revision og, hvor det er relevant, erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering
- "3. "revisionsfirma": en juridisk person eller enhver anden enhed – uanset dens juridiske form – som i overensstemmelse med dette direktiv er bemyndiget af en medlemsstats kompetente myndigheder til at udføre lovpligtig revision og, hvor det er relevant, erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering"

4. "tredjeland revisionsfirma": en enhed, uanset dens juridiske form, som udfører revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber eller, hvor det er relevant, revision af bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, der er registreret i et tredjeland, bortset fra en enhed, der er registreret som et revisionsfirma i en af medlemsstaterne som følge af godkendelse i overensstemmelse med artikel 3
5. "tredjeland revisor": en fysisk person, der udfører revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber eller, hvor det er relevant, revision af bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, der er registreret i et tredjeland, bortset fra en person, der er registreret som revisor i en af medlemsstaterne som følge af godkendelse i overensstemmelse med artikel 3 og 44
6. "koncernrevisor": den eller de revisorer eller det eller de revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af konsoliderede regnskaber eller, hvor det er relevant, erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering"

a)a Følgende tilføjes som nr. 16a:

"16a. "ledende bæredygtighedspartner":

- a) den eller de revisorer, et revisionsfirma har udpeget til for en særlig erklæringsopgave med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering at være hovedansvarlig for at udføre erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapporteringen på revisionsfirmaets vegne, eller
- b) ved revision af konsolideret bæredygtighedsrapportering mindst den eller de revisorer, et revisionsfirma har udpeget til at være hovedansvarlig for at udføre erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering på koncernplan, og den eller de revisorer, et revisionsfirma har udpeget til at være hovedansvarlig på datterselskabsplan, eller

- c) den eller de revisorer, der underskriver erklæringen med sikkerhed, jf. dette direktivs artikel 28a"
- b) Følgende tilføjes som nr. 21), 22) og 23):
- "21. "bæredygtighedsrapportering": bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 18), i direktiv 2013/34/EU
22. "erklæring(sopgave) med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering": den udtalelse, som revisoren eller revisionsfirmaet afgiver i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU."
23. "uafhængig udbyder af revisionstjenester": et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008[1]\*5 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU."

3) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

***Uddannelseskvalifikationer***

1. Med forbehold af artikel 11 kan en fysisk person kun godkendes til at udføre en lovpligtig revision efter at have nået et niveau, der giver adgang til en universitetsuddannelse, eller et tilsvarende niveau og derefter gennemgået et teoretisk undervisningsprogram og fuldført en praktisk uddannelse samt bestået en af den pågældende medlemsstat afholdt eller anerkendt faglig kvalifikationseksamen på niveau med afgangseksamen fra et universitet eller et tilsvarende niveau.
2. En fysisk person kan desuden godkendes til at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, når de yderligere specifikke krav i artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit, i dette direktiv er opfyldt.
3. De kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 32 samarbejder med hinanden med henblik på at opnå en minimumskonvergens i de krav, der er fastsat i nærværende artikel. De kompetente myndigheder tager, når de deltager i et sådant samarbejde, hensyn til udviklingen inden for revision og revisorerhvervet og navnlig konvergens, der allerede er opnået af erhvervet. De samarbejder med Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB) og de kompetente myndigheder omhandlet i artikel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014, for så vidt denne konvergens vedrører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og revision af sådanne virksomheders bæredygtighedsrapportering."

3)a I artikel 7 tilføjes som stk. 2:

"2. For at revisor også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, skal den i artikel 6 omhandlede faglige kvalifikationseksamen sikre den nødvendige teoretiske viden om de forhold, der er relevante for revision af bæredygtighedsrapportering samt evne til at anvende denne viden i praksis. Denne eksamen skal, i det mindste delvis, være skriftlig."

4) I artikel 8 tilføjes som stk. 3:

"3. For at revisor også kan godkendes til at erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, skal den også mindst omfatte følgende fag:

- a) juridiske krav og rapporteringsstandarter for udarbejdelse af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering
- b) bæredygtighedsanalyse
- c) due diligence-procedurer vedrørende bæredygtighedsspørgsmål
- d) juridiske krav og standarder for revision af bæredygtighedsrapportering, jf. artikel 26a."

5) I artikel 10, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"For at revisoren eller personen under uddannelse også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, skal mindst otte måneder af denne praktiske uddannelse bestå i revision af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede ydelser."

6)a Artikel 12 affattes således:

*"Artikel 12*

***Kombination af praktisk og teoretisk uddannelse***

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at perioder med teoretisk undervisning i de i artikel 8, stk. 1 og 2, nævnte fag skal medregnes i de i artikel 11 anførte år med faglig virksomhed, under forudsætning af, at undervisningsperioden er afsluttet med en statsanerkendt eksamen. Undervisningsperioden må ikke være kortere end ét år, og den kan ikke afkorte den periode, hvori der skal have været udøvet faglig virksomhed, med mere end fire år.
2. Varigheden af den faglige virksomhed og den praktiske uddannelse kan ikke være kortere end det teoretiske undervisningsprogram plus den praktiske uddannelse, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, første afsnit."

7) I artikel 14, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"For at revisor også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, skal egnethedsprøven omhandlet i første afsnit omfatte revisorens fyldestgørende kendskab til love og bestemmelser i denne værtsmedlemsstat, for så vidt den er relevant for revision af bæredygtighedsrapportering."

8) Følgende indsættes som artikel 14a:

*"Artikel 14a*

***Revisorer godkendt eller anerkendt før den 1. januar 2024 og personer, der er i gang med at gennemføre godkendelsesprocessen for revisorer den 1. januar 2024***

Medlemsstaterne sikrer, at revisorer, der er godkendt eller anerkendt til at udføre lovpligtig revision inden den 1. januar 2024, ikke er omfattet af kravene i artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit i dette direktiv.

Medlemsstaterne sikrer, at personer, der den 1. januar 2024 er i gang med at gennemføre godkendelsesprocessen, jf. artikel 6-14, ikke er omfattet af kravene i artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit, i dette direktiv, forudsat at de afslutter processen senest den 1. januar 2026.

Medlemsstaterne sikrer, at revisorer, der er godkendt inden den 1. januar 2026, og som ønsker at udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering, herunder emnerne i artikel 8, stk. 3, gennem kravet om efteruddannelse i artikel 13."

8)a I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende som litra bb):

"bb) om revisor også er godkendt til at udføre revision af bæredygtighedsrapportering"

b) Stk. 1, litra c), affattes således:

"c) al anden registrering som revisor hos de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og som revisor i tredjelande, herunder registreringsmyndighedens navn og i givet fald registreringsnummer og angivelse af, om registreringen vedrører finansiel revision, revision af bæredygtighedsrapportering eller begge dele."

c) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"I registret skal angives, om sådanne tredjelandsrevisorer er registreret med henblik på at udføre finansiel revision, revision af bæredygtighedsrapportering eller begge dele."

8)b I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra e) og i), affattes således:

"e) navn og registreringsnummer på alle revisorer, der er ansat i eller er partnere eller på anden måde er tilknyttet revisionsfirmaet, og en angivelse af, om de også er godkendt til at udføre revision af bæredygtighedsrapportering

i) al anden registrering som revisionsfirma hos de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og som revisionsfirma i tredjelande, herunder registreringsmyndighedens(ernes) navn(e) og i givet fald registreringsnummer(numre) og angivelse af, om registreringen vedrører finansiel revision, revision af bæredygtighedsrapportering eller begge dele."

- b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"I registret skal angives, om sådanne tredjeland revisionsfirmaer er registreret med henblik på at udføre finansiell revision, revision af bæredygtighedsrapportering eller begge dele."

- 9) Artikel 24b ændres således:

- a) Stk. 1 erstattes af følgende:

- "1. Medlemsstaterne sikrer, at revisionsfirmaet udpeger mindst én ledende revisionspartner, når den lovpligtige revision udføres af et revisionsfirma. Revisionsfirmaet giver den eller de ledende revisionspartnere tilstrækkelige ressourcer samt personale, der har de nødvendige kompetencer og evner til at udføre deres opgaver korrekt.

Medlemsstaterne sikrer, at revisionsfirmaet udpeger mindst én ledende bæredygtighedspartner, som kan være den eller en af de ledende revisionspartnere, når revisionen af bæredygtighedsrapportering udføres af et revisionsfirma. Revisionsfirmaet giver den eller de ledende bæredygtighedspartnere tilstrækkelige ressourcer samt personale, der har de nødvendige kompetencer og evner til at udføre deres opgaver korrekt.

Sikring af revisionskvalitet, uafhængighed og kompetence er de vigtigste kriterier, når revisionsfirmaet vælger den eller de ledende revisionspartnere, og hvor det er relevant, den eller de ledende bæredygtighedspartnere, der skal udpeges. Den eller de ledende revisionspartnere inddrages aktivt i udførelsen af den lovpligtige revision. Den eller de ledende bæredygtighedspartnere inddrages aktivt i udførelsen af revisionen af bæredygtighedsrapportering."

b) Følgende stk. 2a indsættes:

"2a. Revisoren skal ved udførelse af revision af bæredygtighedsrapportering afsætte tilstrækkelig tid til opgaven og skal tildele tilstrækkelige ressourcer til, at han eller hun kan udføre sine opgaver korrekt."

c) Stk. 4, litra b) og c) affattes således:

"b) for et revisionsfirmas vedkommende, navnet eller navnene på den eller de ledende revisionspartnere og, hvor det er relevant, navnet eller navnene på den eller de ledende bæredygtighedspartnere"

"c) honoraret for den lovpligtige revision, for revisionen af bæredygtighedsrapportering og for andre ydelser i et givet regnskabsår."

e) Følgende tilføjes som stk. 5a:

"5a. En revisor eller et revisionsfirma opretter en revisionsfil for hver enkelt erklæringsopgave med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering.

Revisoren eller revisionsfirmaet skal dokumentere i det mindste de oplysninger, der er registreret i medfør af artikel 22b for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering.

Revisoren eller revisionsfirmaet bevarer alle oplysninger og dokumenter, der er af betydning for den erklæring om sikkerhed, der er omhandlet i dette direktivs artikel 28a, og for overvågningen af overholdelsen af dette direktiv og andre gældende lovkrav for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering.

Revisionsfilen lukkes senest 60 dage efter underskrivelsen af den erklæring med sikkerhed, der er omhandlet i artikel 28a i dette direktiv.

Hvis den samme revisor udfører den lovpligtige revision af årsregnskaber og revisionen af bæredygtighedsrapporteringen, kan revisionsfilen for bæredygtighedsrapporteringen indgå i revisionsfilen for den lovpligtige revision."

f) Stk. 6 affattes således:

"Revisoren eller revisionsfirmaet fører registre over eventuelle skriftlige klager over resultatet af de udførte lovpligtige revisioner og erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering."

10) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

***Revisionshonorarer og honorarer for erklæringsopgaver***

Medlemsstaterne sikrer, at der findes regler, ifølge hvilke honorarer for lovpligtig revision og honorarer for revision af bæredygtighedsrapportering:

- a) ikke påvirkes eller bestemmes af levering af yderligere tjenesteydelser til den virksomhed, der er underlagt lovpligtig revision eller revision af bæredygtighedsrapportering
- b) ikke må være knyttet til betingelser af nogen art."

11) Følgende indsættes som artikel 25b:

"Artikel 25b

***Faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering***

Kravene i artikel 21-24a for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder tilsvarende anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering."

11)a Følgende indsættes som artikel 25c:

*"Artikel 25c*

***Forbudte ikkerevisionsydelser, hvor revisoren udfører revision af bæredygtighedsrapportering  
for en virksomhed af interesse for offentligheden***

1. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører revision af bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden, eller ethvert medlem af netværket, som revisoren eller revisionsfirmaet tilhører, må ikke direkte eller indirekte udføre sådanne ydelser for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder i Unionen, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra b), c), e), f), g), h), i), j) og k) i forordning (EU) nr. 537/2014 i:
  - a) den periode, der ligger imellem begyndelsen af den periode, der er genstand for revisionen af bæredygtighedsrapporteringen, og afgivelsen af erklæringen med sikkerhed, og
  - b) det regnskabsår, der ligger umiddelbart før den periode, der er omhandlet i litra a), for så vidt angår de ydelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra e), i forordning (EU) nr. 537/2014.
2. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden, og, hvis revisoren eller revisionsfirmaet tilhører et netværk, ethvert medlem af et sådant netværk må udføre andre ikkerevisionsydelser end de forbudte ikkerevisionsydelser, der er omhandlet i stk. 1, eller, hvor dette er relevant, i artikel 5, stk. 1 eller 2, i forordning (EU) nr. 537/2014, for den virksomhed, der er underlagt revision af bæredygtighedsrapportering, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder efter godkendelse fra revisionsudvalget, når dette har foretaget en passende vurdering af trusler mod uafhængigheden og de foranstaltninger, der er anvendt til beskyttelse heraf, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 22b.

3. Når et medlem af et netværk, som den revisor eller det revisionsfirma, der udfører en erklæringsopgave med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden, tilhører, udfører ikkerevisionsydelser som omhandlet i stk. 1 for en virksomhed med hjemsted i et tredjeland, der er kontrolleret af den virksomhed af interesse for offentligheden, der er underlagt revision af bæredygtighedsrapportering, vurderer revisoren eller revisionsfirmaet, hvorvidt deres uafhængighed vil være truet, hvis medlemmet af netværket udfører sådanne ydelser.

Hvis revisoren eller revisionsfirmaets afhængighed påvirkes, træffer revisoren eller revisionsfirmaet sikkerhedsforanstaltninger i relevant omfang for at imødegå disse trusler ved udførelsen af sådanne ydelser i et tredjeland. Revisoren eller revisionsfirmaet må kun fortsætte med at udføre revision af bæredygtighedsrapportering for virksomheden af interesse for offentligheden, hvis de i overensstemmelse med dette direktivs artikel 22b kan påvise, at disse ydelser ikke vil påvirke deres faglige vurdering og erklæringen med sikkerhed."

11)b Følgende indsættes som artikel 25d:

*"Artikel 25d*

***Uregelmæssigheder***

Artikel 7 i forordning (EU) nr. 537/2014 finder tilsvarende anvendelse på en revisor eller et revisionsfirma, der udfører erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden."

12) Følgende indsættes som artikel 26a:

*"Artikel 26a*

***Standarder for revision af bæredygtighedsrapportering***

1. Medlemsstaterne pålægger revisorer og revisionsfirmaer at udføre revision af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de revisionsstandarder, som Kommissionen har vedtaget efter proceduren i stk. 3.
- "2. Medlemsstaterne kan anvende nationale revisionsstandarder, procedurer eller krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en revisionsstandard, der dækker samme emne.  
  
Medlemsstaterne meddeler Kommissionen revisionsprocedurerne eller -kravene senest tre måneder før deres ikrafttræden.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage revisionsstandarder, jf. stk. 1, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a med henblik på at fastlægge de procedurer, som revisoren skal følge, når denne udarbejder sine konklusioner om revisionen af bæredygtighedsrapportering, herunder planlægning af revisionen, risikobehandling og reaktion på risici, og hvilken type konklusioner der skal medtages i revisionspåtegningen.

Kommissionen vedtager standarder for revision med høj grad af sikkerhed senest seks år efter ikrafttrædelsen af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering<sup>63</sup>.

Kommissionen kan kun vedtage revisionsstandarderne, hvis de:

- a) er udviklet på passende vis under hensyntagen til offentligt tilsyn og gennemsigtighed
- b) bidrager til at give den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering en høj grad af troværdighed og kvalitet
- c) er i Unionens offentlige interesse
- d) ikke ændrer nogen af kravene i dette direktiv eller supplerer nogen af dets krav, bortset fra kravene i artikel 25b, 27a og 28a."

4. ' [Flyttet til artikel 34 AD]

13) Følgende indsættes som artikel 27a:

---

<sup>63</sup> Skal erstattes med en bestemt dato af Publikationskontoret.

***Revision af konsolideret bæredygtighedsrapportering***

1. Medlemsstaterne sikrer følgende forhold ved erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med en koncerns konsoliderede bæredygtighedsrapportering:
  - a) med hensyn til den konsoliderede bæredygtighedsrapportering har koncernrevisor det fulde ansvar for den i dette direktivs artikel 28a omhandlede erklæring med sikkerhed
  - b) koncernrevisor evaluerer det revisionsarbejde, der er udført af eventuelle uafhængige udbydere af revisionstjenester eller tredjelandssrevisorer eller revisorer eller tredjelandssrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering, og dokumenterer arten af, tidsplanen for og omfanget af det arbejde, som de pågældende revisorer udfører, herunder eventuelt koncernrevisorens gennemgang af relevante dele af de pågældende revisorers revisionsdokumentation
  - c) koncernrevisor gennemgår det revisionsarbejde, der er udført af uafhængige udbydere af revisionstjenester, tredjelandssrevisorer, revisorer, tredjelandssrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering og dokumenterer dette arbejde.

Den dokumentation, koncernrevisor beholder, skal gøre det muligt for den relevante kompetente myndighed at foretage en gennemgang af koncernrevisors arbejde.

Med henblik på første afsnit, litra c), indhenter koncernrevisoren samtykke fra de uafhængige udbydere af revisionstjenester, tredjelandsrevisorerne, revisorerne, tredjelandsrevisionsfirmaerne eller revisionsfirmaerne til videregivelse af relevant dokumentation under udførelsen af erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering som betingelse for, at koncernrevisoren kan anvende de pågældende uafhængige udbydere af revisionstjenesters, tredjelandsrevisorers, revisorers, tredjelandsrevisionsfirmaers eller revisionsfirmaers arbejde.

2. Hvis koncernrevisoren ikke er i stand til at opfylde stk. 1, litra c), skal han eller hun træffe passende foranstaltninger og underrette den relevante kompetente myndighed derom.

Sådanne foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at koncernrevisoren selv udfører eller lader udføre yderligere revisionsarbejde i den relevante dattervirksomhed.

3. Hvis koncernrevisoren underkastes en kvalitetsstyringskontrol eller en undersøgelse vedrørende erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med en koncerns konsoliderede bæredygtighedsrapportering, skal koncernrevisoren på anmodning stille den relevante dokumentation, som han, hun eller det ligger inde med, om det revisionsarbejde, der er udført af de respektive uafhængige udbydere af revisionstjenester, tredjelandsrevisorer, revisorer, tredjelandsrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering, til rådighed for den kompetente myndighed, herunder eventuelle arbejdspapirer, der har relevans for erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Den kompetente myndighed kan anmode de relevante kompetente myndigheder om supplerende dokumentation om det revisionsarbejde, der er udført af alle revisorer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering, i overensstemmelse med artikel 36.

Hvis revisionen af bæredygtighedsrapportering for en modervirksomhed eller en dattervirksomhed i en koncern udføres af en revisor eller revisorer eller et revisionsfirma eller revisionsfirmaer fra et tredjeland, kan den kompetente myndighed fra de relevante kompetente myndigheder i tredjelande anmode om supplerende dokumentation om det revisionsarbejde, der er udført af alle tredjELandsrevisorer eller tredjELandsrevisionsfirmaer, gennem samarbejdsaftalen.

Uanset tredje afsnit gælder det, at når en uafhængig udbyder af revisionstjenester, en revisor eller revisorer eller et revisionsfirma eller revisionsfirmaer fra et tredjeland, der ikke har nogen samarbejdsaftale, har udført revisionen af bæredygtighedsrapporteringen for en modervirksomhed eller en dattervirksomhed i en koncern, er koncernrevisor også, når han anmodes herom, ansvarlig for at sikre en korrekt levering af supplerende dokumentation for det revisionsarbejde, der er udført af sådanne uafhængige udbydere af revisionstjenester, tredjELandsrevisorer eller revisionsfirmaer, herunder arbejdspapirer, der har relevans for erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med konsolideret bæredygtighedsrapportering. Med henblik på at sikre dette beholder koncernrevisoren et eksemplar af dokumentationen eller træffer som et alternativ aftale med de uafhængige udbydere af revisionstjenester, tredjELandsrevisorerne eller tredjELandsrevisionsfirmaerne om, at han, hun eller det skal have ubegrænset adgang til sådan dokumentation efter anmodning, eller træffer andre passende foranstaltninger. Kan revisionsarbejdspapirer af juridiske eller andre årsager ikke sendes fra et tredjeland til koncernrevisoren, skal den dokumentation, koncernrevisor er i besiddelse af, omfatte dokumentation for, at denne har truffet de relevante foranstaltninger til at få adgang til revisionsdokumentationen, samt, når der er tale om andre end juridiske hindringer som følge af lovgivningen i det pågældende tredjeland, dokumentation for tilstedeværelsen af sådanne hindringer."

14) Artikel 28, stk. 2, litra e), affattes således:

"e) indeholde en udtalelse og en erklæring, der begge skal være baseret på arbejdet under revisionen, som omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), i direktiv 2013/34/EU."

14)a Artikel 28a tilføjes:

*"Artikel 28a*

***Erklæring med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering***

1. Revisoren eller revisionsfirmaet fremlægger resultaterne af revisionen af bæredygtighedsrapporteringen i en erklæring med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering. Erklæringen udarbejdes i overensstemmelse med de krav til revisionsstandarder, som Kommissionen eller medlemsstaterne har vedtaget, indtil Kommissionen vedtager de i artikel 26a omhandlede revisionsstandarder.
2. Erklæringen med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering skal være skriftlig og:
  - a) angive den virksomhed, hvis årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering har været genstand for erklæringsopgaven med sikkerhed
  - b) angive, hvilken årlig eller konsolideret bæredygtighedsrapportering der er tale om, og den dato og periode, den dækker, samt angive, hvilken ramme for bæredygtighedsrapportering der har været anvendt ved udarbejdelsen
  - c) indeholde en beskrivelse af omfanget af revisionen af bæredygtighedsrapportering, der som minimum oplyser om, hvilke revisionsstandarder revisionen af bæredygtighedsrapporteringen er udført efter

- d) indeholde den udtalelse der er baseret på arbejdet i forbindelse med revisionen af bæredygtighedsrapporteringen som omhandlet i artikel 34a, stk. 1, andet afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU.
3. Hvis revisionen af bæredygtighedsrapportering er udført af flere end én revisor eller ét revisionsfirma, skal de nå til enighed om resultaterne af erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering og afgive en fælles erklæring og udtalelse. I tilfælde af uenighed skal hver revisor eller hvert revisionsfirma fremlægge sin udtalelse i et særskilt afsnit af erklæringen med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering og angive grunden til uenigheden.
4. Erklæringen med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering underskrives og dateres af revisor. Når et revisionsfirma udfører revision af bæredygtighedsrapportering, underskrives erklæringen med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering som minimum af den eller de revisorer, der udfører revisionen af bæredygtighedsrapportering på revisionsfirmaets vegne. Når flere end én revisor eller ét revisionsfirma har været involveret samtidig, underskrives erklæringen med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering af alle revisorerne eller i det mindste af de revisorer, der udfører revisionen af bæredygtighedsrapportering på vegne af hvert revisionsfirma. Under ekstraordinære omstændigheder kan medlemsstaterne bestemme, at denne eller disse underskrifter ikke behøver at blive offentliggjort, hvis offentliggørelsen kan indebære en overhængende og væsentlig trussel mod nogens personlige sikkerhed.

Under alle omstændigheder skal de relevante kompetente myndigheder have kendskab til den eller de involverede personers navne.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at hvis den samme revisor udfører den lovpligtige revision af årsregnskaber og revisionen af bæredygtighedsrapporteringen, kan erklæringen med sikkerhed indgå som et særskilt afsnit i revisionspåtegningen.
6. Revisorens eller revisionsfirmaets erklæring vedrørende den konsoliderede bæredygtighedsrapportering skal opfylde kravene i stk. 1-5."

15) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra d), affattes således:

"d) De personer, der udfører kvalitetssikringskontrol, skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse og, hvis det er relevant, inden for revision af bæredygtighedsrapportering og bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede ydelser kombineret med specifik træning i kvalitetssikringskontrol."

a)a Stk. 1, litra f), affattes således:

"f) Kvalitetssikringskontrollen skal på grundlag af tilstrækkelig afprøvning af udvalgte revisionsfiler og, hvis det er relevant, revisionsfiler for bæredygtighedsrapportering indeholde en vurdering af opfyldelsen af gældende revisionsstandarder og, hvis det er relevant, standarder for revision af bæredygtighedsrapportering og uafhængighedskrav, af de anvendte ressourcers omfang og kvalitet, af de beregnede revisionshonorarer og honorarer for revision af bæredygtighedsrapportering samt af revisionsfirmaets interne kvalitetskontrolsystem."

b) Stk. 1, litra h), affattes således:

"h) Kvalitetssikringskontroller foretages på grundlag af en risikoanalyse og, for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), samt, hvis det er relevant, erklæringsopgaver med sikkerhed vedrørende bæredygtighedsrapportering, mindst hvert sjette år."

c) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) kontrollanterne skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse og, hvis det er relevant, inden for revision af bæredygtighedsrapportering og bæredygtighedsrapportering kombineret med specifik træning i kvalitetssikringskontrol"

d) Som stk. 2a indsættes:

2a) "Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 2025 fritage de personer, der udfører kvalitetssikringskontrol i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering, fra kravet om relevant erfaring i revision af bæredygtighedsrapportering eller bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede ydelser."

15)a Artikel 30, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive undersøgelses- og sanktionssystemer med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering.

2. Med forbehold af medlemsstaternes civilretlige foranstaltninger sikrer medlemsstaterne, at der findes effektive, forholdsmæssige og præventive sanktioner over for revisorer og revisionsfirmaer, som ikke har udført lovpligtig revision og erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de vedtagne gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv og i givet fald forordning (EU) nr. 537/2014.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er omfattet af national strafferet. I så tilfælde meddeler de Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser."

15)aa I artikel 30a, stk. 1, indsættes som litra cc):

"cc) et midlertidigt forbud på op til tre års varighed mod, at revisoren, revisionsfirmaet eller den ledende bæredygtighedspartner udfører revision af bæredygtighedsrapportering og/eller underskriver erklæringer med sikkerhed".

15)b I artikel 30a, stk. 1, indsættes som litra dd):

"dd) en erklæring om, at erklæringen med sikkerhed ikke opfylder kravene i artikel 28a i dette direktiv".

16)a I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 3 affattes første afsnit således:

"3. Den kompetente myndighed bør styres af ikkerevisorer med viden om de relevante områder inden for lovpligtig revision og, hvis det er relevant, revision af bæredygtighedsrapportering. De udvælges efter en uafhængig og gennemsigtig udpegelsesprocedure."

b) i stk. 4 affattes litra b) således:

"b) vedtagelse af standarder om faglig etik, intern kvalitetskontrol af revisionsfirmaer, revision og revision af bæredygtighedsrapportering, medmindre disse standarder er vedtaget eller godkendt af myndighederne i andre medlemsstater".

17) Som artikel 36a indsættes:

"Artikel 36a

***Reguleringsaftaler mellem medlemsstaterne for så vidt angår revision af  
bæredygtighedsrapportering***

Kravene i artikel 34 og 36 for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder tilsvarende anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering."

17)a I artikel 37, stk. 1, indsættes som andet afsnit:

"Bestemmelserne i første afsnit finder anvendelse på udnævnelsen af revisoren eller revisionsfirmaet med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering."

17)b I artikel 37, stk. 2, indsættes som andet afsnit:

"Bestemmelserne i første afsnit finder anvendelse på udnævnelsen af revisoren eller revisionsfirmaet med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering."

18)a Artikel 37, stk. 3, affattes således:

"3. Enhver kontraktbestemmelse, som begrænser valgmulighederne for generalforsamlingen af aktionærer eller medlemmer af den reviderede virksomhed i henhold til stk. 1 til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer med hensyn til udpegelse af en bestemt revisor eller et bestemt revisionsfirma, som skal udføre den lovpligtige revision og, hvis det er relevant, revisionen af bæredygtighedsrapporteringen for denne virksomhed, er forbudt. Eventuelle eksisterende klausuler er ugyldige."

18)b Artikel 38, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at revisorer eller revisionsfirmaer kun kan afskediges, hvis dette kan begrundes. Meningsforskelle vedrørende regnskabsmæssig behandling, revisionsprocedurer eller, hvis det er relevant, bæredygtighedsrapportering eller revisionsprocedurer for bæredygtighedsrapportering kan ikke begrunde en afskedigelse."

18)c I artikel 38, stk. 2, indsættes som andet afsnit:

"Den underretningspligt, der er omhandlet i første afsnit, finder også anvendelse på erklæringsopgaven med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering."

19) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) Følgende indsættes som stk. 4a:

4a. "Medlemsstaterne kan tillade, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering, udføres af bestyrelsen eller tilsynsorganet som helhed eller af et særligt organ, der er oprettet af bestyrelsen eller tilsynsorganet."

b) Stk. 6, litra a)-e), affattes således:

- "a) at underrette bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed om resultatet af den lovpligtige revision og, hvis det er relevant, af revisionen af bæredygtighedsrapporteringen og forklare, hvordan den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapporteringen bidrog til henholdsvis regnskabsaflæggelsens og bæredygtighedsrapporteringens integritet, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces
- b) at overvåge proceduren for regnskabsaflæggelse og, hvis det er relevant, bæredygtighedsrapportering, herunder den digitale rapporteringsprocedure omhandlet i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU, og den procedure, som virksomheden har udført for at udpege de rapporterede oplysninger ifølge de standarder, der vedtages i henhold til artikel 29b i direktiv 2013/34/EU, og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten
- c) at overvåge, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen og, hvis det er relevant, bæredygtighedsrapporteringen i den reviderede enhed, herunder dens digitale rapportering som omhandlet i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU, uden at krænke dens uafhængighed
- d) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt, hvis det er relevant, revisionen af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til den kompetente myndigheds resultater og konklusioner i henhold til artikel 26, stk. 6, i forordning (EU) nr. 537/2014

- e) at kontrollere og overvåge revisorer eller revisionsfirmaers afhængighed i overensstemmelse med dette direktivs artikel 22, 22a, 22b, 24a, 24b og 25b, 25c og 25d samt med artikel 6 i forordning (EU) nr. 537/2014, og navnlig hensigtsmæssigheden ved udførelsen af ikkerevisionsydelser for den reviderede virksomhed, jf. artikel 5 i nævnte forordning".

20) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 erstattes af følgende:

"1. I overensstemmelse med artikel 15, 16 og 17 registrerer en medlemsstats kompetente myndigheder samtlige tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer, hvis de pågældende tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer afgiver revisionspåtegning vedrørende årsregnskabet eller det konsoliderede regnskab eller, hvis det er relevant, en erklæring med sikkerhed i forbindelse med den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering for en virksomhed registreret uden for Unionen, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i denne medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, medmindre den pågældende virksomhed udelukkende udsteder gældsbeviser, for hvilke et af følgende forhold gælder:

- a) disse værdipapirer er blevet optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF<sup>64</sup> inden den 31. december 2010, og deres pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen er på mindst 50 000 EUR eller, i tilfælde af gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 50 000 EUR
- b) disse værdipapirer optages til handel på et reguleret marked i en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/109/EF fra den 31. december 2010, og deres pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen er på mindst 100 000 EUR eller, i tilfælde af gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 100 000 EUR."

a)a Stk. 4 erstattes af følgende:

"4. Med forbehold af artikel 46 har de i stk. 1 omtalte revisionspåtegninger vedrørende årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber, eller, hvis det er relevant, erklæringer med sikkerhed i forbindelse med den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering, som er udstedt af tredjelandsrevisorer eller -revisionsfirmaer, der ikke er registreret i medlemsstaten, ingen retsvirkning i denne medlemsstat."

---

<sup>64</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38)."

b) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. Medlemsstaterne må kun registrere tredjelandsrevisionsfirmaer med henblik på revision af regnskaber, såfremt:

- a) flertallet af medlemmerne af tredjelandsrevisionsfirmaets bestyrelse eller direktion opfylder kriterier svarende til kriterierne i artikel 4-10, med undtagelse af artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, og artikel 10, stk. 1, andet afsnit
- b) den tredjelandsrevisor, der udfører revision på tredjelandsrevisionsfirmaets vegne, opfylder kriterier svarende til kriterierne i artikel 4-10, med undtagelse af artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, og artikel 10, stk. 1, andet afsnit
- c) revisionerne af årsregnskabet eller det konsoliderede regnskab, hvortil der henvises i stk. 1, udføres i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder som omhandlet i artikel 26 samt kravene i artikel 22, 22b og 25 eller med tilsvarende standarder og krav
- d) de på deres websted offentliggør en årlig beretning om gennemsigtighed, som indeholder de oplysninger, hvortil der henvises i artikel 13 i forordning (EU) nr. 537/2014, eller de opfylder ligeværdige oplysningskrav.

En medlemsstat må kun registrere tredjelandsrevisionsfirmaer med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering, såfremt:

- a) flertallet af medlemmerne af tredjelandssrevisionsfirmaets bestyrelse eller direktion opfylder kriterier svarende til kriterierne i artikel 4-10
  - b) den tredjelandssrevisor, der udfører revision på tredjelandssrevisionsfirmaets vegne, opfylder kriterier svarende til kriterierne i artikel 4-10
  - c) revisionen af den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i stk. 1, udføres i overensstemmelse med revisionsstandarder som omhandlet i artikel 26a samt kriterierne i artikel 22, 22b, 25 og 25b eller med tilsvarende standarder og kriterier
  - d) de på deres websted offentliggør en årlig beretning om gennemsigtighed, som indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) nr. 537/2014, eller de opfylder ligeværdige oplysningskrav."
- c) Stk. 5a affattes således:
- "5a. En medlemsstat må kun registrere en tredjelandssrevisor med henblik på revision af regnskaber, hvis denne opfylder kriterierne i stk. 5, første afsnit, litra b), c) og d).

En medlemsstat må kun registrere en tredjelandstrevisør med henblik på revision af bæredygtighedsrapportering, hvis denne opfylder kriterierne i stk. 5, andet afsnit, litra b), c) og d)."

c)a Stk. 6 erstattes af følgende:

"6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 5, første afsnit, litra d), og andet afsnit, litra d), tillægges Kommissionen beføjelser til at træffe afgørelse om ligeværdighed som omhandlet heri ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2. Indtil Kommissionen har truffet en sådan afgørelse kan medlemsstaterne vurdere spørgsmålet om ligeværdighed, jf. stk. 5, første afsnit, litra d), og andet afsnit, litra d), i denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a med henblik på at fastsætte de generelle ligeværdighedskriterier, der skal anvendes ved vurderingen af, hvorvidt revisionen af regnskaberne og, hvis det er relevant, revisionen af bæredygtighedsrapporteringen, jf. denne artikels stk. 1, udføres i overensstemmelse med henholdsvis internationale revisionsstandarder som omhandlet i artikel 26 og standarderne for revision af bæredygtighedsrapportering som omhandlet i artikel 26a og med de krav, der er fastsat i artikel 22, 24 og 25. Sådanne kriterier, som finder anvendelse for alle tredjelande, skal anvendes af medlemsstaterne ved vurdering af ligeværdighed på nationalt plan."

21) Artikel 48a ændres således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26a, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode."b) Stk. 3 erstattes af følgende:

"3. Den i artikel 26, stk. 3, artikel 26a, stk. 2, artikel 45, stk. 6, artikel 46, stk. 2, og artikel 47, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

c) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 26, stk. 3, artikel 26a, stk. 2, artikel 45, stk. 6, artikel 46, stk. 2, og artikel 47, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

*Artikel 4*

***Ændringer af forordning (EU) nr. 537/2014***

I forordning (EU) nr. 537/2014 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Med henblik på begrænsningerne i første afsnit udelukkes andre erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering og ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som er krævet ved EU-lovgivning eller national lovgivning."

- 2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, andet afsnit, litra c), affattes således:

"bogføring og udarbejdelse af bogholderi og regnskaber samt udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering"

- b) I stk. 4 indsættes som andet afsnit:

"Den i første afsnit omhandlede godkendelse fra revisionsudvalget er ikke nødvendig for udførelsen af erklæringsopgaver med sikkerhed i forbindelse med bæredygtighedsrapportering."

## *Artikel 5*

### ***Gennemførelse***

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 1-3 senest den [datoen indsættes af Publikationskontoret = 18 måneder efter ikrafttrædelsen]. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne fastsætter, at bestemmelserne i artikel 1, jf. første afsnit, finder anvendelse:

- a) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter:
  - i) for store virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), i nævnte direktiv, der på balancetidspunktet overskrider kriteriet om et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret
  - ii) for virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2013/34/EU, som er modervirksomheder i en stor koncern som defineret i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overskrider kriteriet om et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret
- b) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller derefter:
  - i) for store virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, bortset fra dem, der er omhandlet i litra a), nr. i)
  - ii) for modervirksomheder i en stor koncern som defineret i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, bortset fra dem, der er omhandlet i litra a), nr. ii)

- c) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller derefter:
- i) for små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2, og 3, i direktiv 2013/34/EU, som er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), i nævnte direktiv, og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv
  - ii) for små og ikkekomplekse institutter, forudsat at de er store virksomheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, eller at de er små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2 og 3, som er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), i nævnte direktiv, og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv
  - iii) for captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, forudsat at de er store virksomheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, eller at de er små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2 og 3, som er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), i nævnte direktiv, og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter, at bestemmelserne i artikel 2, jf. første afsnit, finder anvendelse:

- a) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter:
- i) for udstedere som defineret i artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er store virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, der på balancetidspunktet overskrider kriteriet om et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret
  - ii) for udstedere som defineret i artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er modervirksomheder i en stor koncern som defineret i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overskrider kriteriet om et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret

- b) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller derefter:
  - i) for udstedere som defineret i artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er store virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, bortset fra dem, der er omhandlet i litra a), nr. i)
  - ii) for udstedere som defineret i artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er modervirksomheder i en stor koncern som defineret i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, bortset fra dem, der er omhandlet i litra a), nr. ii)
- c) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller derefter:
  - i) for udstedere som defineret i artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 2013/34/EU, og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv
  - ii) for udstedere defineret som små og ikkekomplekse institutter, forudsat at de er store virksomheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, eller at de er små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2 og 3, som er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), i nævnte direktiv, og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv
  - iii) for udstedere defineret som captive-forsikringsselskaber eller captive-genforsikringsselskaber, forudsat at de er store virksomheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, eller at de er små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 2 og 3, som er virksomheder som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), i nævnte direktiv, og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter, at bestemmelserne i artikel 3, jf. første afsnit, finder anvendelse på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

#### *Artikel 6*

#### ***Anvendelsesdato for artikel 4***

Dette direktivs artikel 4 finder anvendelse på regnskabsår i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, fjerde afsnit.

#### *Artikel 7*

#### ***Ikrafttræden***

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

#### *Artikel 8*

#### ***Adressater***

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne. Artikel 4 er imidlertid bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Europa-Parlamentets vegne*

Formand    Formand

*På Rådets vegne*